

COACH

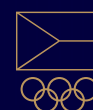
„Trochu
jiná olympiáda“

**Aneta Holasová
Tereza Fišerová**

Co zvláštního čeká nejen
českou výpravu v Tokiu

Sport

magazín vydávaný
ve spolupráci s Českým
olympijským výborem

ČESKÁ
TRENÉRSKÁ
AKADEMIE

baseball
basketbal
florbal
kolečkové sporty
lední hokej
hokejbal
plavecké sporty
squash
softball
stolní tenis
veslování
volejbal

CZC.CZ

DVOJKY FANDÍ ČESKÉMU ESPORTU

GAMING

Dell G3 15 Gaming (3500)
s procesorem Intel® Core™ i7

~~31 990 Kč~~

30 990 Kč

www.czc.cz/eleague

Akce platí do 17.7. 2021 nebo do vyprodání zásob.

COACH

COACH. Měsíčník. Ročník 6., číslo 7,
vychází 7. 7. 2021.
Samostatně neprodejné,
vychází jako příloha deníku SPORT.
Adresa: 170 00 Praha 7, Komunardů 1584/42,
e-mail: magazinsport@cncenter.cz,
www.isport.cz,
telefon: po předvolbě +420 225 97
volte linku 5275,
Redakce – linka 5111.

Šéfredaktor: Lukáš Tomek,
vedoucí redaktor: Petr Schimon,
grafici: Jaroslav Komolý, Kristýna Kubová,
autor grafické úpravy: Milan Jaroš,
redakční rada: Michal Ježdík, Filip Šuman,
Zdeněk Haník, Michal Barda,
inzerce: Jan Nassir (7338),
jan.nassir@cncenter.cz,
ředitel inzerce: David Šaroch (7227),
kontakt na inzertní poradce: linka (7512),
marketing: Patrik Kubečka,
e-mail: patrik.kubecka@cncenter.cz,
ředitel výroby a distribuce: Libor Berka (7283).

Vydává: CZECH NEWS CENTER a.s.,
Komunardů 1584/42, 170 00 Praha 7,
IČO: 02346826
Generální ředitelé: Juraj Felix, Tomáš Stránský.
Rozšiřují společnosti PNS a.s.
Tiskne: Slovenská Grafia a.s.,
ISSN 2464-6865.

Registrace MK ČR E 22423.
Nevyžádané rukopisy, fotografie
a kresby se nevracejí.
Redakce nezodpovídá za obsah inzerátů.
Publikování nebo jakékoli jiné formy dalšího
šíření obsahu časopisu COACH
jsou bez písemného souhlasu vydavatele
zakázány.
© CZECH NEWS CENTER a.s.

TERMÍN UZÁVĚRKY: 25. 6. 2021
TITULNÍ SNÍMEK: HERBERT SLAVÍK
VE SPOLUPRÁCI:

FOTO: SHUTTERSTOCK.COM

Sport bez kulis

Jestliže toto číslo vychází v červenci roku 2021, nemůže být ústředním tématem nic jiného než olympijské hry, které začínají v Tokiu 23. července. Jsme především časopisem týmových sportů a hlavní téma tohoto vydání s názvem „Vymodlená olympiáda“ je zaměřené převážně na sporty individuální, tedy ty, v nichž máme své zástupce a které mají šanci na medaili. Přesto mi dovolu, abych v editorialech držel nahoře prapor těch týmových.

Ano, poslední šanci účasti kolektivního týmu pro OH je basket. V době uzávěrky čísla ještě nebylo známo, zda basketbalisté postoupí do Tokia z olympijské kvalifikace v Kanadě, či nikoliv. Všichni držíme palce, protože trvalá neúčast kolektivních her pod pěti kruhy je bolestí českého sportu.

Zásadní součástí vrcholového sportu jsou diváci a jejich účast na akci roku je zásadně omezena. Samozřejmě, že fanoušek patří i k individuálnímu sportu, ale pohled na prázdné tribuny třeba při fotbalovém utkání je vskutku tristní. Proto se tradiční anketa 1+12 tentokrát týká pohledu sportovců na sport bez diváků. A to je důvod pro malé postesknutí. Vyslovil ho Michal Ježdík, který anketu připravil.

Sport bez fanoušků není to pravé: „Ano, určitě je to lepší než odsoudit sportovce k pouhému tréninku a nesoutěžení. Zhruba v posledních 10 letech jsem potkal mnoho lidí, kteří se přikláníjí

k myšlence, že sport je v podstatě matematika, že co se odehrává na hřišti, je předvídatelné a srozumitelné, pokud se na to pohlíží správným algoritmem. Zdá se mi také, že pandemické sportovní prostředí bylo snem těchto analytiků, příležitostí vidět sportovní utkání a soutěže, které se konají bez diváků, bez hluku, které můžou z očekávaného výsledku udělat nepředvídatelný. Něco neočekávatelného, co přinese emoce na sportoviště, na tribuny, k televizním obrazovkám i na sociální sítě. Pandemie nám ukázala mnoho věcí. Jednou z nich je, že zaplněné tribuny jsou pro sport stejně důležité jako například míč, puk, koš, síť nebo branka.“

Ale je před námi největší sportovní svátek planety, a proto zakončím optimisticky. S nadějí, že olympiádu tentokrát již nic nezhatí. S dobrým pocitem, že si nakonec lidstvo sport, třeba zatím bez diváků, nenechá vzít ani v pandemii.

Přeji příjemnou četbu, bohaté zážitky z olympiády a krásné léto.

Zdeněk Haník

bývalý trenér volejbalové reprezentace a předseda České trenérské akademie ČOV

Za házenou až do West Pointu

Jako soupeři jsme se potkávali dlouhá léta. Před čtvrtstoletím na Islandu tenhle chlap během deseti minut rozmetal sny generace okolo Martina Šetlíka, Mikiho Tonara a Vládi Šumy o semifinále mistrovství světa. On sám patřil mezi bombardéry, které si do týmu vybral legendární švédský trenér Bengt Johansson. Do týmu, který kdysi změnil házenkářský svět a jehož stopy neslo i poslední mistrovství světa v Egyptě. Pětapadesátiletý světoběžník **ROBERT HEDIN** se pořád směje jako kluk, který se handbalem prostě baví. A když začíná rozcvičení pro své svěřence z americké reprezentace, pořád před nimi vystřihne klik na jedné ruce jakoby nic.

TEXT: MICHAL BARDA

Vystudovaný inženýr má šest dětí. Tři z nich se současnou manželkou, bývalou norskou reprezentantkou Kari-Anne Henriksenovou. Syn Amadeus je také házenkářem, stejně jako synovec Viktor.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

HÁZENKÁŘSKÝ TRENÉR ROBERT HEDIN

Narozen: 2. 2. 1966 ve švédském Ystadu

Hráčská kariéra: Ystad (Švéd./1985-90), Stavanger (Nor./1990-92), Benidorm (Šp./1992-93), Minden (Něm./1993-98), St. Gallen (Švýc./1998-2001), Schwerin (Něm./2001-02), Lübbeck (Něm./2002-03), Ystad (2003-04), Augustdorf/Hövelhof (Něm./2006)

Největší úspěchy: mistr Evropy (1994), 2x stříbro na OH (1992, 1996), bronz na MS (1993)

Trenérská kariéra: St. Gallen (1998-2001, hrající trenér), Lübbeck (2002-03, hrající trenér), Ystad (2004-07), Melsungen (Něm./2007-09, reprezentace Norska (2008-14), Aalborg (Dán./2011-12), Bregenz (Rak./2015-17), reprezentace USA (od 2018), St. Hallvard (Nor./od 2019)

Největší úspěchy: 2x 9. místo na MS (2009, 2011), 7. místo na ME (2010, vše s Norskem)

Roberte, byl jsi členem proslulé generace Bengan Boys trenéra Bengta Johanssona, která úplně změnila charakter moderního handbalu v devadesátých letech. Jak to pro tebe celé začalo?

„Už v nějakých pěti letech, protože můj táta byl házenkář a brávil mě s sebou na tréninky. Pak jsme se z rodného Ystadu odstěhovali na venkov, otec tam založil nový klub, začal ho trénovat a bral mě do haly každý den s sebou. Byl jsem tam jeden z nejmladších, ale už jsem byl házenkář.“

Z toho se asi nedalo uniknout?

„Otec mne trénoval až do mých patnácti let, pak jsme se přestěhovali zpátky do Ystadu. Ystad je malé město s patnácti tisíci obyvateli, kde žijí samí handbaloví blázni. Už tehdy mělo město dva házenkářské kluby. Do jednoho z nich jsem přešel, hráli jsme druhou ligu. Můj učitel ve škole ale hrál levou spojku v tom lepším z obou klubů a zlanal mne, abych v osmnácti letech přestoupil k nim.“

Jak to bylo s reprezentací?

„Trenér soupeřů z Lugi Lund mě doporučil reprezentačním trenérům U21. Měli jsme skvělý tým, byl tam už tehdy třeba Magnus Andersson, Tomas

Svensson nebo Pierre Thorsson. Hráli jsme juniorské mistrovství světa v Rijece, po něm jsme se hned posunuli k A-týmu a mohli s ním trénovat. To bylo těsně před olympiádou 1988. Na nominaci to tehdy ještě nestačilo, ale po olympiádě převzal tým Bengt Johansson a od té doby tam naše generace patřila. Hrál jsem za reprezentaci deset let od roku 1988 do roku 1998.“

Co zvláštního přinesl Bengt Johansson do přípravy týmu? Jeho koncept rozbil v devadesátých letech házenkářskou nadvládu Ruska a východního Německa a stvořil novou generaci hráčů, kteří se házenou očividně bavili.

„Bengt vtáhl celý tým do tvorby hry, nechal nás spoustu věcí rozhodovat, nebo se alespoň na rozhodování spolupodílet. Byl jsem jedním z těch mladších, v týmu byli už přede mnou dobří hráči. Vznikl opravdu silný a věkově vyvážený tým, který vydržel dlouho pohromadě a měl skvělé výsledky.“

Co bylo tehdy v házené tak nové?

„Dělali jsme jako družstvo spoustu věcí společně. Na soustředění nebyl jen házenkářský trénink, ale každodenní nabíť program od rána do večera, jedna akce stíhala druhou. Bengt nás vodil prohlížet

si památky, do divadla nebo na koncerty. Na soustředění jsme se rozdělili na skupiny a každá musela pro ostatní připravovat snídani a vařit. Pořád se něco dělo, byla to zábava a přenášelo se to i na hřiště, z každého z nás tam byl kus. Byla to nádherná doba, vzpomínáme na to ještě dnes.“

Jak inspirující a jak omezující bylo hrát v týmu s hvězdami jako Björn Jilssen, Magnus Wislander, Staffan Olsson nebo Magnus Andersson?

„Samozřejmě to pro nás mladší byly velké vzory. Když jsem přišel do týmu, byl Björn Jilssen na mém postu jedničkou, postupně jsme hráli víc já a Ola Lindgren. Eric Hajas na levém křídle, Per Carlen na pivotu, Mats Olsson a Tomas Svensson v brance - to byli všichni opravdu skvělí hráči, kteří tvořili skvělý tým.“

Skvělí hráči a velká házenkářská jména. Kdo ten tým tehdy šéfoval?

„Největší slovo měli samozřejmě nejzkušenější hráči jako Pér Carlén, Magnus Wislander nebo Mats Olsson v brance. Bengt Johansson mluvil skoro se všemi, ale na ty nejzkušenější dal nejvíc. Ale ke hře mohli něco říci všichni, všichni

FOTO: ARCHIV

Euforie na norské lavičce během MS 2009 v Chorvatsku. Norové pod vedením Roberta Hedina měli blízko k historickému postupu do semifinále, vedli v předposlední minutě nad Poláky o dva góly, ale prohráli. Na medaile, obě stříbrné, si museli počkat až na šampionáty 2017 a 2019.

se na ní podíleli. A to pro nás i tým bylo důležité.“

Občas někdo prohodí, že jsi byl hráč s nejvíce góly za nejkratší dobu na hřišti. Sedí taková charakteristika?

(směje se) „Ano, myslím, že to tak bylo. Každý jsme měli v týmu svou vlastní úlohu a tohle byla moje role. Přijít na hřiště, když se v útoku nedařilo, a dát branku. Myslím, že ve svých prvních dvaceti utkáních za reprezentaci jsem na hřišti nebyl ani vteřinu. Jen jsem seděl na střídačce a koukal. Pak už jsem hrál víc, ale moje úloha byla vždycky specifická.“

Pamatuješ si ještě čtvrtfinále mistrovství světa na Islandu v roce 1995, kde Švédsko po velkém boji porazilo Československo 21:17 a postoupilo do semifinále mistrovství světa?

„Samozřejmě, na to utkání nikdy nezapomenu, protože se mi v něm povedlo téměř všechno, na co jsem sáhl. Hráli jste tehdy výborně a my jsme i se skvělým týmem měli obrovské problémy a téměř jsme to utkání prohráli. Nastoupil jsem deset minut před koncem a z pěti střel dal čtyři branky. Utkání jsme otočili →

Podporujeme rozvoj odbornosti.

Česká trenérská akademie ČOV

treneri.olympic.cz

194

V tolika zápasech reprezentoval
Švédsko, nastřílel v nich
333 branek.

a postoupili do semifinále, nakonec jsme na Islandu získali bronz. Přesně tohle byla moje úloha v týmu.“

A tu jsi vždycky plnil?

(směje se) „Snažil jsem se... Ne vždycky to vyšlo jako v tomto utkání, ale často ano!“

Co dalšího Bengt Johansson jako kouč přinesl? Zůstalo z toho něco dál ve švédské házené a ovlivnilo to i ostatní trenéry?

„Jeho pojetí, jak může trenér jako lídr tým vést a jaké pravomoci mu může svěřit, byla změna pro celý házenkářský svět. On byl jedním z prvních, kteří něco takového udělali. Bengt rozbil tehdejší dominanci autoritářských trenérů Sovětského svazu a Německa, tím změny ve vedení házenkářských týmů začaly. Sám jsem přišel do Německa v roce 1993, autoritativní trenérský styl tam v té době zcela převládal. Ale pomalu, krok za krokem, se to začalo měnit, a dnes je otevřený styl vedení týmu normální.“

Byl Bengt trenér, který tě v tvé vlastní trenérské kariéře ovlivnil nejvíc?

„Určitě. Hrál jsem mnoho let v řadě zemí a zažil řadu různých trenérů, ale od Johanssona jsem si toho, myslím, vzal nejvíc. Především způsob, jak může trenér družstvo řídit a dostat ho tam, kam potřebujete.“

Začínal jsi trenérskou kariéru jako hrající trenér ve švýcarském St. Gallenu. Není hrající trenér ten nejobtížnější způsob, jak začít?

„Švýcarsko bylo ta správná země, kde začít. Není tam takový tlak, celé prostředí je uměřenější a respektuje osobní zásluhy. Zkusit něco takového v německé bundeslize by bylo složitější, ale Švýcarsko bylo na tohle dobré. Měl jsem také v klubu výbornou podporu. Snažil jsem se hráče do hry a taktiky vtáhnout a integrovat, jak jsem byl zvyklý. Je to samozřejmě těžší, když člověk sám hraje, protože musí dělat víc věcí najednou, a když

hraje špatně, musí se sám vystřídat. Myslím ale, že to byl dobrý trenérský start. Byly to tři velmi úspěšné roky a probudily ve mně chuť věnovat se trénování víc.“

Ty ses v kariéře vůbec dost nacestoval, že?

„Hrál jsem do roku 1989 ve Švédsku, pak dva roky v Norsku. Z Norska jsem šel na rok do Španělska, pak na pět let do německého Mindenu, potom na tři roky jako hrající trenér do St. Gallenu. Pak jsem se vrátil jako hráč do Německa a po roce pracoval jako trenér v TUSEM Lübbecke. Tam jsem vydržel jen rok a vrátil se do Ystadu. Ten mezitím sestoupil, ale pomohl jsem mu vrátit se do nejvyšší soutěže. Když jsme hráli v první lize, přihlásil se zase německý Melsungen. A když mi tam po třech letech končila smlouva, ozvala se norská reprezentace. Pořád se něco dělo.“

Zažil jsi při tom putování různou kulturu a charaktery, nebo je házenkářské prostředí už homogenní a globalizované?

„Kdepak, v každé zemi to bylo jiné, rozdíly byly veliké. Německo je jiné, Švýcarsko je jiné, Španělsko je v házené úplně jiné. Ale byly to skvělé zážitky a skvělá zkušenost tohle všechno zažít. Protože všude je to jiné než doma a člověk se s tím musí vyrovnávat.“

K cizí zemi patří samozřejmě i cizí řeč.

Kolika jich mluvíš?

„Mluvím švédsky, norský, dánský, německy, anglicky a španělsky. Španělsky už jsem hodně zapomněl, ale pořád rozumím. Manželka mého kamaráda Staffana Olssona o mně z legrace mluví jako o člověku, který hodně řečmi mluví, ale žádnou pořádně.“

Šel jsi do Norska kvůli trénování, nebo za svou ženou?

Trenérina zavedla
švédského kouče
i do rakouského
Bregenzu na břehu
Bodamského jezera

FOTO: PROFIMEDIA.CZ (2x)

JAK JSEM HO POZNAL

„S Robertem Hedinem se známe více než třicet let. Jako protihráči jsme proti sobě na hřišti stáli jen párkrát; když moje kariéra končila, jeho hvězda právě stoupala vzhůru. Ale potkávali jsme se dál, on jako hráč, já už jako trenér československé a pak české reprezentace. Švédský tým v té době představoval etalon té nejvyšší handbalové kvality, se kterým jsme se chtěli měřit. Na mistrovství světa 1995 na Islandu jsme ve čtvrtfinále dlouho drželi zkušené a nabažené Švédy v šachu, deset minut před koncem byl stav 16:16. Pak přišel na hřiště Robert a já věděl, že je zle. Naše unavená obrana, která se padesát minut prala na krev s fyzicky i herně mnohem lépe disponovanými soupeři, už neměla sílu na odpočatou dvoumetrovou spojku reagovat. Dvě přihrávky, kříž na střed, dvojité clona, střela a gól – čtyřikrát za sebou, jeden gól jako druhý. Díval jsem se na to ze střídačky, obdivoval precizní timing švédské útočné akce a věděl, že už nemáme v záloze nic, co bychom proti tomu mohli postavit. Do semifinále šli Švédové. S respektem jsme se potkávali i později, když Robert už jako trenér stavěl základ současné veleúspěšné norské reprezentace. I v posledních letech, kdy se mne opakovaně snažil přesvědčit ke spolupráci na nově vznikajícím americkém projektu. Je to pořád ten stejný Robert – složité věci té nejvyšší kvality vypadají v jeho podání strašně jednoduše.“

„Dostal jsem nabídku, šel jsem do Norska trénovat mužskou reprezentaci. Trénoval jsem v té době v Melsungenu a chtěl tam zůstat. Byl jsem v Melsungenu strašně spokojený, hráli jsme dobrou házenou, měl jsem tam skvělou podporu. Ale byl jsem rozvedený, děti byly ve Švédsku a cestování mezi Německem a Švédskem bylo složité. Kdyby toho nebylo, nikdy bych ten reprezentační job nevzal. Ale Norsko se dalo s rodinou mnohem lépe zkombinovat, mohl jsem být týden v Norsku a týden s dětmi doma v Ystadu. A v Norsku jsem pak při tom

cestování potkal svoji současnou ženu, takže to bylo správné rozhodnutí.“

U norské reprezentace jsi byl šest sezon, od roku 2008 do 2014?

„Ano, zvládli jsme v té době kompletní generační výměnu. Potřebovali jsme rok a půl, než jsme ji připravili, využili jsme i role zkušených hráčů. Mužská házená nebyla v Norsku tak populární jako třeba v Německu nebo ve Švédsku, jednotlivé věkové kategorie spolu navíc moc nespolupracovaly. Dospělé týmy byly samy pro sebe a mládežnické kategorie také.“

Ženská házená ale měla v Norsku skvělou pověst i výsledky.

„Ženy už měly za sebou skvělý projekt, který řídila Marit Breiviková, mužské kategorie ale byly pořád roztržštěné. Po roce a půl jsem se stal zodpovědným za celou mužskou složku, práce pak byla mnohem snazší. Sedli jsme si s týmem trenérů a celou mužskou složku jsme nově strukturovali. Převzali jsme řadu mých zkušeností i prvků z ženského projektu, které se osvědčily. Byla to moc zajímavá práce, z norského svazu jsme měli skvělou odbornou i finanční podporu. V podstatě jsme mohli mužskou složku postavit úplně znovu, jak jsme uznali za správné.“

A začali jste mít výsledky...

„Devadesát procent současného norského týmu, který získal dva tituly vicemistra světa, bronz na mistrovství Evropy a kvalifikoval se na olympiádu do Tokia, →

Při MS 2011 toužil Robert Hedin uspět s Nory ve švédské domovině. Bylo z toho podruhé za sebou 9. místo.

začínalo v té době. Vybrali jsme je jako juniory a začali s nimi cíleně pracovat. Čtyřiatřicet mládežníků na různých místech po celém Norsku začalo dostávat pro každý den speciální dopolední trénink. Měli trenéry, lékařské zabezpečení, regeneraci, prostě všechno potřebné. Do té doby mělo Norsko na spojce deset let jen jednoho leváka. Nastartovali jsme proto speciální projekt pro leváky, dnes mají Norové v nejlepších ligách světa sedm levorukých střelců. Je toho víc, co dobře zafungovalo.“

Proč jsi tedy v Norsku skončil?

„Udělal jsem hodně změn, měli mladý tým, ale vyvolali i nesouhlas řady lidí,

kterým se tak razantní změny nelíbily. V takové situaci musíš mít samozřejmě i výsledky. A my měli na MS 2014 v Dánsku trochu smůly. Vedli jsme se Španěly deset minut před koncem a prohráli o branku, pak hráli nerozhodně s Maďary a nepostoupili ze základní skupiny. Přestože jsem byl o naší cestě přesvědčen, nabídl jsem po šesti letech svou pozici a doporučil současného trenéra Christiana Berge jako svého nástupce. Myslel jsem, že si udělám delší pauzu, ale ozval se hned rakouský Bregenz. Je to dobrý klub a je tam krásně, měli jsme se ženou malé děti, a tak jsme šli na tři roky do Rakouska.“

Při tréninku americké reprezentace

FOTO: US TEAM HANDBALL/MELISSA ZHANG

Od roku 2018 jsi trenérem americké mužské reprezentace, házená je přitom v USA skoro neznámá. Jak tvoje dobrodružství s US Team Handball vlastně začalo?

„Po třech letech v Rakousku se moje žena musela vrátit do Norska, protože jí tam drželi dobré místo a ona o něj nechtěla přijít. Tak jsem si řekl, že když se doposud všechno točilo okolo mne, udělám teď já něco pro moji ženu. Vrátili jsme se do Norska a já se spojil s trenérem Glenem Solbergem, že mu trochu vypomohu u jeho týmu St. Hallvard. Pracoval jsem dva roky jako sportovní ředitel, když moje žena našla na facebooku, že USA hledají reprezentačního trenéra pro kvalifikaci na Panamerické hry. Zřejmě už se mnou doma nemohla vydržet a chtěla, abych byl zase trochu na cestách. Řekla mi: To by přece bylo něco pro tebe! Opáčil jsem, leda by přihlášku za mne napsala sama. Ona to udělala, za několik dní se Američané ozvali a rychle jsme se domluvili. Takže za to může moje žena, mě by to vůbec nenapadlo.“

V USA to je ale úplně jiná úloha, než jakou jsi znal z evropské házené, ne?

„Když člověk přebírá běžnou reprezentaci, která má juniorské podhoubí, dívá se dopředu na nějakých šest, sedm let. Ale tady začínáme úplně od nuly. Musíme se dívat dopředu nejméně dvacet let. V USA lidé většinou vůbec nevědí, co házená je. Zpravidla ji tam hrají imigranti, kteří si ji přinesli z Evropy. Mladí hrají házenou, která by v Evropě stačila tak na pátou nebo šestou ligu. Vedeme vlastně dva souběžné projekty. Na jedné straně máme dost hráčů, kteří mají dvojí občanství a hrají v kvalitních ligách v Evropě. To nám pomáhá postavit družstvo, které by mohlo být konkurenceschopné i na velkých soutěžích. Ale druhá část projektu je mnohem důležitější, a tou je trvale etablovat házenou v USA.“

Jaké kroky je tedy třeba v USA udělat? Někdo s nadsázkou říká, že házená je nejameričtější ze všech sportů, který Američané nehrají.

„Máme relativně dobrou kontrolu nad tím, co se děje v Evropě. Máme podporu IHF a EHF, máme podporu Forum Club Handball, které sdružuje nejlepší světové klubové týmy. Za tři roky jsme absolvovali skoro čtyřicet mezistátních utkání i řadu turnajů a utkání s evropskými týmy. To se týká družstva dospělých. Vedle toho

se pokouším postavit strukturu trenérů i pro nižší věkové kategorie, tam ale velký pokrok nemáme. Vždycky to končí na penězích. Když nepočítám přípravu na MS, dostali jsme od americké federace za ty tři roky na činnost asi 15 tisíc dolarů. Máme řadu mladých hráčů mezi 14-16 lety v Evropě i ve Státech, ale když pro ně nebudeme mít trenéry, budeme mít obrovské problémy mládežnické programy rozběhnout.“

Takže na tom musí zapracovat především kolegové v USA?

„Snažím se to prosadit. Navrhuji to už tři roky a slyším, že to zní dobře, ale dopředu se moc neposouváme. Kolegové v USA musí rozběhnout domácí ligu, pro ni je potřeba i celá personální infrastruktura: trenéři, rozhodčí i funkcionáři. Nic z toho zatím v plné šíři neexistuje. V USA je pár rozhodčích, ale ne dost pro celou ligu. Nejsou ani prostředky na cestování.“

Souvisí to i s tím, že v USA vlastně neexistuje klubové sportovní prostředí, jak ho známe z Evropy?

„Struktura sportu je v USA úplně jiná, amatérský sport je vázaný především

FOTO: US TEAM HANDBALL/MELISSA ZHANG

„HÁZENÁ VE STÁTECH SE HRAJE I VE VOJENSKÉ AKADEMII VE WEST POINTU A V US AIR FORCE! NA NĚKTERÝCH ŠKOLÁCH JE I PÁR OPRAVDOVÝCH HANDBALOVÝCH FANATIKŮ.“

INZERCE

PRO SUITE

Všechna vaše analytická řešení
na jediné propojené platformě.
Zjednodušte všechny aspekty
procesu analýzy výkonu pomocí
komplexního řešení Hudl.

Capture

Content

Analysis

Data

Distribution

Navštivte hudl.com/go/coach/football
a podívejte se na Pro-Suite v akci

FOTO: US TEAM HANDBALL/MELISSA ZHANG

na střední a vysoké školy. Na některých školách ve Státech se házená hraje, je tam i pár opravdových handbalových fanatiků. Každoročně se v květnu hrají turnaje College Nationals a Senior Nationals. Házená se dokonce hraje i ve vojenské akademii ve West Pointu i v US Air Force! Každý, kdo tam v osmnácti narukuje, si totiž musí vybrat jeden ze čtyř sportů, a jedním z nich je i házená. Jak k tomu historicky došlo, vůbec netuším – je to pozoruhodné. Ale pro vojáky v aktivní službě je pak komplikované hrát za reprezentaci či jet do zahraničí. Je to ale příležitost, jak k hráčům, kteří mají výborné atletické předpoklady, dostat kvalitního trenéra. To ale mluvíme o projektu, který by musel trvat déle než deset let.“

Jaké úkoly teď čekají na tebe?

„Pro letošní mistrovství světa jsme s pomocí Forum Club Handball dostali čtyři hráče do nejvyšších evropských lig, tři dokonce do klubů, které hrají Champions League. To je pro nás nesmírně

cenné. Bohužel jsme o mistrovství světa v Egyptě kvůli covidu přišli. Nejbližší úlohou tak bude kvalifikace na Panamerické hry 2022 proti Kanadě, to je tradiční soupeř. A potom kvalifikace na MS 2023 ve Švédsku a Polsku.“

A dlouhodobější cíle?

„Infrastruktura a trenéři jsou jasná priorita číslo jedna, bez toho to dopředu nepůjde. Musíme najít trenéry, které bychom implementovali do USA, a oni by rozvíjeli lokální projekty. Náš velký cíl jsou olympijské hry v Los Angeles v roce 2028. A před olympiádou máme zaručené divoké karty pro MS 2025 a 2027. Musíme tedy hledat a rozvíjet hráče, kterým je dnes patnáct nebo šestnáct let. Máme patnáctiletého leváka Tristana Morawského, který má dva metry a hraje v akademii ve Flensburgu. To je jeden z těch, kteří mohou na olympiádě v Los Angeles hrát, když budou poctivě pracovat. Práce je dost, ale času málo – to je ten problém! Ale je pořád víc lidí, kteří jsou ochotni nám pomoci.“

FOTO: ARCHIV

Robert Hedin jako hráč. V sezoně 1989-90 byl nejlepším střelcem švédské ligy.

CEV EuroVolley 2021 MUŽI

3. – 15. 9. 2021
Ostravar Aréna
OSTRAVA

#EuroVolleyM

Předprodej v síti
ticketportal
VSTUPENKY NA DOSAH

od 24. 6. 2021

#světovéČesko

Poland, Czechia
Estonia, Finland

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

OSTRAVA!!!
#světovéČesko

Specialisté na vl

ATC, neboli Athletic Trainer Certified. Důležitost těchto specialistů u profesionálních týmů je nezpochybnitelná, v USA je to dokonce jedna z nejvíce rozvíjejících se profesí. Během několika let by se tisíce ATC's měly rozrůst o dalších více než 16 procent.

TEXT: SLAVOMÍR LENER

Využil jsem mnohaleté známosti se Stanem Wongem, poznali jsme se během našeho angažmá v NHL na Floridě a velmi úzké kontakty udržujeme dodnes. Momentálně skvěle řídí physio a fitness jako hlavní Athletic Trainer v USA Hockey. Je to skvělý terapeut, kondiční trenér a především neskutečně pracovitý a pokorný člověk, mezi hráči ceněný a velmi oblíbený.

Wong má s A-týmem USA stříbrnou olympijskou medaili a z MS 3 bronzové. Z MS U20 a U18 vlastní 5 zlatých, 1 stříbrnou a 4 bronzové. V NHL působil na Floridě a ve Washingtonu. Zúčastnil se All-Star Games NHL, finále Stanley Cupu a v NFL s Philadelfií v Super Bowlu XV. Byl uveden do Síně slávy PHATS/PHEM (Professional Hockey Athletic Trainers Society/Professional Hockey Equipment Managers).

Fungování týmu. Zatímco trenéři tráví měsíce výběrem hráčů, ATC's kontrolují lékařské záznamy a pečují o „chemii“ v kabině a zázemí. Všichni pracují na jednom cíli - zlato. Budování důvěry je prvním krokem pro ATC. Hráči musí mít jistotu, že jste nejlepší ve svém oboru, protože oni jimi jsou. Wong pova-

žuje za klíčovou dovednost povídání si s hráčem (50-60%), vlastně psychologii. Musíte být dobrým člověkem, s hráči souznít, nechat si osobní a intimní informace pro sebe. Až pak je asi z 25 % důležité fyzio, 5 % výživa, 5 % kondice a další. Hokejisté jsou skvělí lidé. Nasloucháte jim, pozorujete je, nesmíte být negativní. Každý den prokazují, že jsem tu pro ně, abych je podporoval, ne rozladoval.

Den zápasu. Sestává ze dvou cvičení, ráno a odpoledne. Jste první v aréně. Pak dorazí tým, cílem je připravit hráče na led: zahřátí, protažení, tejpování, ošetření jakýchkoli předchozích zranění, vyhodnocení nových zranění a rozhodnutí, kdo už je fit a může na led. Cokoli, co hráč chce a potřebuje. Každý

FOTO: ARCHIV

Hráči v péči specialistů USA Hockey jsou většinou staří do 23 let, jsou rychlí, draví, učenliví, nadšení, mají individuální dovednosti. A hlavně jsou relativně levní, není za ně nutné platit vysoké pojistky.

ně

FOTO: ARCHIV (2x)

hráč má vlastní rituály, ATC musí být „na špičkách“ a umět ošetřit tržnou ránu, poranění krční páteře či otřes mozku. Děláte množství příprav. Nic nepřehlédnout, nepodcenit. Připravit elektrickou stimulaci, balíčky s ledem, manuální terapii, komprese, masáže a teplo. V šatně srovnat dresy, ponožky, pásky a hole. Na střídačky lahve na vodu, ručníky a puky. Během zápasu vyhodnotit zranění rychle, ale důkladně, aby se hráč co nejsvižněji, ale bezpečně dostal zpět na led. Sledování hry ze střídačky může být nejlepším místem v aréně, ale ATC musí neustále skenovat led a zkoumat hráče vracující se z ledu. Tady jim většinou dávám přibližně 30 sekund, pak k nim přijdu s požadovaným servisem. Musíte poskytnout ošetření, první pomoc,

Hokej jde neskutečně dopředu. Je stále dynamičtější, hráči jsou neuvěřitelně trénovaní a zapálení, rozvíjejí se 11,5 měsíce v roce. S takovými nyní pracuje Stan Wong s kolegy v programu USA Hockey a na MS.

být empatický, ochotný, rozpoznávat, hodnotit, diagnostikovat a odpovídat na otázky hráčů.

Být nablízku. Hráčům jste k dispozici nejenom během tréninku a utkání, ale třeba i v pozdní večer. Často cestujete po nocích a víkendech. Toto je fyzicky náročná práce. Spolupracujete s hráčem, lékařským týmem, ale i jeho rodinou, a koordinujete, kdy a jak se může vrátit do tréninku a soutěže.

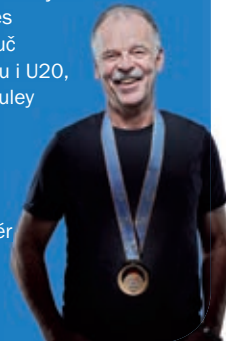
Vzdělání. Stan mi zdůraznil, že se stále musí a chce vzdělávat. Licenci do 24 měsíců musí obnovovat (získávat kredity CEU - Continuing Education Units), jinak nemůže fungovat v oboru. ATC má mít vysokoškolské vzdělání a licenci od National Athletic Trainers Association (NATA). Bakalářský titul či magisterský titul, který lze získat v programu Komise pro akreditaci vzdělávání (CAATE) a zkoušku pod Board of Certification, Inc. (BOC). Studuje se anatomie, fyziologie, biomechanika, fyziologie cvičení, atletický trénink, výživa, prevence a hodnocení úrazů, terapeutické modalities, první pomoc, pohotovostní péče, psychosociální

strategie. ATC si projde i výcvikem zvládání otřesů mozku.

Měkké dovednosti. Je umění hráčům naslouchat a verbálně s nimi komunikovat. Porozumět tomu, co vám říkají, potřebují jasnou informaci, vyznejte se i v neverbálních narážkách. Soucit: Děláte s hráči, kteří mají bolesti. Detail: Evidenci vedte velmi přesně. Nervy z oceli: Udržte emocionální kontrolu ve stresových situacích a účinně zvládejte nouzové situace.

SLAVOMÍR LENER

- po boku Ivana Hlinky trenér hokejových olympijských vítězů v Naganu 1998
- v NHL působil šest sezon jako asistent Calgary Flames a Florida Panthers, kouč reprezentačního A-týmu i U20, Sparty, Düsseldorfu, Luley a Linköpingu, kde odkoučoval přes 1000 utkání (2x zlato a 4x bronz)
- působil jako šéftrenér svazu a manažer reprezentace (1x stříbro, 2x bronz)

Sledujte hru, učte se

Černý Most na východním okraji Prahy platil vždy spíše za menší sídliště. Dnes už všichni vědí, kde ho v hlavním městě hledat. Softbalisté obzvlášť. Z lokálního týmu vyrostl jeden z nejlepších a nejrespektovanějších českých klubů SK Spectrum Praha. Jeho důležitým hráčem je catcher **TOMÁŠ KLEIN**, který klubem prošel od žáků až po seniorský tým a poznal v něm celou řadu trenérů.

TEXT: JIŘÍ NIKODÝM

Začátky

„Ještě před softballem jsem hrával na Černém Mostě florbal. Rok nato mě však táta přihlásil na softball. Nevím, jak se k němu dostal, ale myslím, že v tom bude mít prsty David Mertl, kterého táta učil na střední škole. Jeden rok jsem hrával obojí, ale florbal nebyl ideálním sportem pro kluka trpícího astmatem, a tak jsem nakonec zvolil softball. A udělal jsem dobře. Hrát jsem začal v roce 2000, kdy mi bylo osm let a prvním trenérkou byla Zuzana Stošková, dnes Štočková. Vedla mě v přípravkových kategoriích až po žáky. Následně mě v kadetech a juniorech vedl Dan Pasini a v 16 letech jsem poprvé poznal A-tým pod vedením Petra Nováka.“

Proč softball?

„Na softballu byla skvělá parta. Kolektiv tvořily děti ze tří škol po Černém Mostě, které se setkávaly ve škole, na softballu nebo jen venku. Ta parta byla velmi důležitá a parádní. Do žáků jsme hráli i s holkami, takže to nebyl ani čistě klučíčí tým. Holky přechází k vlastnímu týmu až v kadetském věku. Tehdy jsme se učili házet, chytat, pálit o sto šest a do hlav jsme si vkládali pravidla hry, která jsou navenek jednoduchá, ale ve skutečnosti už tolik ne.“

Respekt trenérky

„Zuzka byla velmi mladá a měla k nám blízko. V dětských letech neřešíte, jestli vás trénuje chlap, nebo ženská. Všechny děti stejně chodí do školy, kde je hodně učitelek a musí se tam posлуchat. Takže jestli je to trenérka,

SOFTBALISTA TOMÁŠ KLEIN

Narozen: 10. 5. 1992 v Pelhřimově

Kariéra: SK Spectrum Praha (2000-?), Hroší Havlíčkův Brod (hostování 2020), český reprezentant

Největší úspěchy: 4x mistr Evropy (2012, 2014, 2016, 2018), juniorský mistr Evropy (2011), na MS 7. místo (2015), 9. místo (2017) a 11. místo (2013), bronz v PMEZ (2011) a PVP (2010), 5x mistr extraligy (2011, 2012, 2014, 2015, 2020)

nebo paní učitelka, v tom nevidím žádný zásadní rozdíl. Pokud dítě chce naslouchat a je alespoň trochu slušně vychované, tak to neřeší.“

Dan Pasini v kadetech

„Od kadetů, tedy ve věku 12 až 15 let, jsme byli už jen čistě kluci. Holky přešly do svého týmu. Jako mladíci jsme se museli začlenit mezi ty starší a důležité bylo je poslouchat a zároveň od nich spoustu věcí okoukat. Pokud jsme chtěli hrát, museli jsme se jim silově i rychlostně vyrovnat. Začaly taktické věci a zvýšila se rychlost, síla a všechno. Hra se posunula na vyšší level, protože hráli starší a zkušenější hráči.“

Petr Novák v mužích

„Do chlapů šlo o brutální skok. Další stupeň výš už nebyl. Když se na to zpětně podívám, několik let si mě připravovali. Nešlo, abych hned naskočil a hrál vše. Za dva až tři roky jsem

víceméně zapsal jen pár startů v zápasech, a hlavně tvrdě trénoval. Pravidelný přísun utkání přišel až poté. Říká se, že jen sledováním hry se člověk učí. Okoukáváte tréninkové metody a všímáte si, jak se kdo chová a reaguje. Softball je hodně o zkušenostech, které naberete sledováním hry samotné a také předáváním od starších hráčů, pokud jsou k tomu svolní a chtějí poradit. Nesetkal jsem se s tím, že by někdo nechtěl pomoci či poradit. Pravidelně jsem začal hrát, až když mi bylo osmnáct nebo devatenáct. Opravdu to nebylo tak, že bych přišel a hned hrál. Příprava na mužskou soutěž byla dlouhá, ale já se snažil, byl trpělivý a přišlo to. Myslím, že trenér Novák si mě vyloženě pipal.“

Rady trenéra mladým

„Ve velké míře je to o tom, co si člověk sám nakouká. Na rozsáhlejší povídání není během zápasu čas. V dugoutu máte patnáct hráčů a nemůžete →

se věnovat jednomu mladíkovi. Starší spoluhráči vás kolikrát i popíchnou slovy: podívej se, jak to zahrál, to bylo pěkný, to si pamatuj. Je to myšlenka navíc od starších hráčů k mladším, ne od trenéra. Při tréninku zkušenosti předává trenér mladším, a to jak v obraně, tak i v útoku.“

Porada před zápasem

„Na klubové úrovni se týmy nijak zvlášť nemění a jako soupeři se potkáváme velmi často již několik let. V tomhle případě jsou porady již jen o detailech k připomenutí, že například konkrétní nadhazovač hází častěji vyšší nebo stoupavé nadhozy, a dát si na ně pozor. Těmto detailům se však na tréninku úplně nevěnujeme. V reprezentaci je na trenérech obsáhlý skauting soupeře, dojde k analýze z videa. S tím pak nejčastěji den před zápasem předtým předstupují a představují taktiku na konkrétního protivníka. Společně hledáme cestu k vítězství i na základě našich postřehů. Následovat může ještě mítink nadhazovačů společně s catchery, na kterém se hledá recept na každého pálkaře tak, abychom mu jeho start na pálce co nejvíc znepríjemnili.“

Změna taktiky

„Předzápasová taktika je dána. Pokud však během utkání zjišťuji, že taktika nemusí být tou nejlepší a daný typ nadhozu naopak protihráči svědčí a nedělá mu problémy, jak jsme předpokládali, tak může dojít ke změně. Pokud je to uprostřed směny, rozhodnutí je na mně. Pokud mezi směnami, probírám to s trenéry.“

Trenéři v dospělých

„Když jsem přišel mezi chlapy, vedli tým Petr Novák a Petr Gutvirt, kterého následně nahradil Tomáš Kusý. Po ně-

**„DO CHLAPŮ ŠLO
O BRUTÁLNÍ SKOK. DALŠÍ
STUPEŇ VÝŠ UŽ NEBYL.
KDYŽ SE NA TO ZPĚTNĚ
PODÍVÁM, NĚKOLIK LET SI
MĚ PŘIPRAVOVALI.“**

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

kolika letech, které ověnčily tituly, přešel Tomáš Kusý k ženskému softballu a jeho místo zaujal Jan Čermák. Následně Čermák zahájil spolupráci s Ondřejem Lakomým a nyní už tým vede pouze Ondřej, protože Jan se přidal k Tunnellers Radotín. Své trenéry bych stručně charakterizoval následovně. Petr Novák: můj mentor a průvodce softballovými začátky. Petr Gutvirt: trenér dodávající týmu klid a pohodu za účelem maximálního výkonu. Tomáš Kusý: přísný a důsledný kouč plný emocí, které měly hráči pomoci. Jan Čermák: klidáš, který dokázal vybuchnout a nastartovat tím tým. Ondřej Lakomý: mentor mladých a tmel dvougeneračního týmu.“

Co mi vyhovuje?

„Od narození jsem klidáš, a ať už je trenér, jaký je, a jakkoliv se projevuje, z jeho slov se snažím brát to hodnotné a pro mě přínosné. Znáám však spoluhráče, kteří potřebují být pod hromy blesky kouče, aby podávali nejlepší

výkony. Je to hlavně o povaze každého z nás.“

Dušan Šnelly a hostování v Havlíčkově Brodě

„S Dušanem se známe dlouhé roky, potkávali jsme se od mých mládežnických kategorií, já jako hráč a on jako trenér Havlíčkova Brodu. Následně jsme se setkali v juniorské reprezentaci a nyní u A-týmu národáku. Co se týče hostování v Hippos, Dušan se k nám choval skvěle a profesionálně.“

Rozdíl v reprezentaci Tomáš Kusý vs. Jaroslav Korčák

„Když to řeknu odlehčeněji, je to střet staré školy a moderních technologií. Jaroslav Korčák přinesl do týmu spoustu dat, technologií, moderních metod, které posouvají tým. Vše je však založeno na světových trendech, kde nechceme být pozadu a následujeme zahraniční týmy. Zároveň je důležité říct, že dřív tyto technologie nebyly dostupné a přinesly je až po-

slední roky. Z mého pohledu je to krok vpřed, protože sám pociťuji zlepšení a posun.“

Komunikace v národním týmu

„Moje role v národním týmu se za ty roky změnila a nyní patřím mezi starší hráče. Není problém si s Jaroslavem kdykoliv zavolat a probrat něco. Věřím, že stejně to tak bylo i za trenéra Kusého a oba mají takzvanou radu starších a zkušených hráčů. Komunikace je na skvělé úrovni. Komplexně se v týmu setkávám jen se samými pozitivy.“

Sám jako trenér

„Již před několika lety jsem pomáhal v akademii Petra Nováka na Spectru, takže pár zkušeností s tréninkem juniorů a kadetů mám. Obdivuji však všechny trenéry nejmenších kategorií – to jsou opravdoví borci, kteří v dítěti probudí vášně pro daný sport a děti u sportu zůstanou. Já jsem zatím trenérem pro starší kategorie.“ □

INZERCE

CZECH SOFTBALL

SOFTBALISTÉ NA LOVU EVROPSKÝCH KOVŮ

Po dvou letech se v Česku rozehraje špičkový softball. Muži v Ledenicích a v Sezimově Ústí obhajují pátý titul na mistrovství Evropy, ženy čeká stejný turnaj v Itálii. Cíle mají oba stejné – vybojovat cenné kovy a postoupit na mistrovství světa a světové hry. O své tituly se v Havlíčkově Brodě poperou v evropské konkurenci junioři a kadeti. Na konci července v Praze budou hrát vrcholný softball české juniorky. Kolik medailí se podaří českým výběrům v softballovém létě získat?

    www.softball.cz [@czechsoftball](https://www.instagram.com/czechsoftball)

VYMODLENÁ

OLYMPIÁDA

A night photograph of the Tokyo skyline, featuring the illuminated Olympic rings in the foreground. The rings are large and glowing, with the city lights and the Rainbow Bridge visible in the background. The title 'OLYMPIÁDA' is overlaid in large white letters.

Dočkali jsme se.
Konec pochybnostem,
konec spekulacím: olympiáda
v Tokiu 2020 se v roce 2021 konat bude.
Trochu jsme si světovou sportovní událost
číslo jedna vymodlili. A napjatě čekáme. Jaké
olympijské hry budou? Pod tlakem pandemických
opatření, peněz, vakcín, bublin, bez zahraničních
fanoušků a s obavami těch japonských.

TEXT: ZDENĚK HANÍK, JOSEF DOVALIL

OČIMA
ŠÉFA MISE

MARTIN DOKTOR /
sportovní ředitel ČOV

JSEM ZODPOVĚDNÝ ZA VŠECHNO

„Můj den na OH může vypadat třeba takto: brzy ráno porada šéfů misí, následně porada týmu. Co nejvíc se snažím být na sportovištích, vidět naše v akci a pogratulovat jim osobně – ideálně k medaili. Pak zase jedu zpět do olympijské vesnice. Stalo se mi třeba i to, že jsem během jednoho odpoledne provázel velvyslance a vzápětí ramínkem prošťouchával ucpanou toaletu. K programu patří i mediální aktivita. A když se to povede, tak večerní oslava medaile s trenéry.“

Tomu všemu ale předchází dlouhá příprava, která začíná ještě před skončením předchozích olympijských her. Už víc než rok se teď zabýváme i Hrami v Paříži 2024. Letos je to trochu jinak.

Vzhledem k pandemii a řadě opatření k tomu všemu řešíme očkování, testování, čističky vzduchu, roušky a spoustu papírování navíc, které je s pobytem na olympijských hrách v tuto chvíli spjaté.

Vzhledem k posunutí Her v Tokiu se s blížícími zimními olympijskými hrami zabýváme spoustou věcí paralelně, protože Peking už je za půl roku. Pro celý tým je to dost náročné, ale popereme se s tím, protože platí zásada: šéf mise je člověk, který má zajistit, aby sportovci a jejich realizační týmy měli na Hrách vše potřebné, cítili se co nejlépe, sami nemuseli řešit skoro nic a mohli se soustředit na svůj výkon.“

V ČEM BUDOU HRY JINÉ

FOTO: PROFIMEDIA.CZ, REUTERS, ČTK

Ochlazovače
a mobilní
roztříkovače
vody budou při OH
v permanenci

OČIMA
LÉKAŘE

JIRÍ NEUMANN / hlavní lékař české olympijské výpravy

VĚTRÁČKY I SLUNEČNÍKY NA HLAVĚ

„Letošní olympijské hry budou ve znamení covidu, testování a preventivních protiepidemiologických vyšetření. Ještě na podzim 2019 byla hlavním tématem přípravy vysoká teplota a vysoká vlhkost. Teplota v době konání letních Her by měla být okolo 40 stupňů, vlhkost skoro 90procentní. Český olympijský tým bude ale připraven dobře a i tuto záležitost bude řešit místní organizační tým.“

Organizátor vydá manuál, k dispozici budou odpočinkové stany, chladicí nákrčníky, zesílené zásobování pitné vody, chlazení umělým sněhem, zvláštní oděvy se zvýšenou absorpcí slunečních paprsků, mobilní rozprašovače vody, ventily, klimatizované zóny. Některé trasy budou pokryty povrchem schopným absorbovat vodu, která se při stoupající teplotě bude odpařovat, aby ochladila vzduch. Dále bude docházet k nástřiku

betonu a asfaltu, rozdávání malých větráčků divákům, povolení vnášet vlastní vodu. Uvidíte speciální pokrývky hlavy-slunečníky! Okolo milionu zaměstnanců tokijských firem má nabídku v době konání Her pracovat z domu.

A covid? Poslední upgrade příručky pro sportovce a doprovod říká, že před odletem bude muset mít každý dvakrát PCR test, v rozsahu 96 hodin před odletem a druhý blíž k odletu. Po přeletu na letiště do Tokia každý absolvuje slinný antigenní test, na základě výsledku bude vpuštěn do olympijské vesnice, či bude muset absolvovat kontrolní PCR test z důvodů pozitivního nebo nejasného výsledku antigenního testu z letiště.

Tým však nic nekončí. Podle posledních informací se budou všichni sportovci a jejich doprovod každodenně testovat, a to opět slinným antigenním testem.“

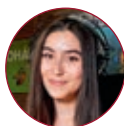
FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

Nový národní stadion v Tokiu poslouží ceremoniálům, atletice a fotbalu. I na plavání bude vidět oficiální české oblečení.

**OČIMA
JAPONKY**

NAOMI ADACHI /
moderátorka a spolupracovnice
české výpravy v Tokiu

JAPONCI SE TĚŠÍ

„Musím říct, že všude na internetu jsou nepravdivé a nepodložené informace, šíří se to ve stylu jedna paní povídala. Není to, jak všude čtete a čtete, že 99% Japonců olympiádu nechce. Naopak, ať už mladí nebo staří, těší se. Náladu je opravdu taková, že vás všude pronásleduje. Co je zajímavé: olympiáda je v srdci Tokia. To se nevidí. Když byla olympiáda v Riu, hlavní stadion, ale i všechno ostatní bylo na okrajích města. Když se zeptáte přátel, jestli se těší na olympiádu, začnou se nejdříve omlouvat, že olympiáda neproběhla v řádném termínu. Nepotkala jsem Japonce, který by řekl: Já se bojím, nechceme tady mít ty lidi, nechceme, aby sem přiletěli sportovci.“

**OČIMA
MANAŽERA**

TOMÁŠ HOUSKA / manažer digitálních médií ČOV

OBŘÍ TECHNOLOGICKÉ SKOKY

„Čtyřletý olympijský cyklus je geniálně vymyšlený i pro oblast technologií a komunikace. Jsou krásně vidět obří skoky, které lidstvo za tuto dobu podnikne. Například olympijský partner a technologický gigant Samsung směřuje představování svých novinek právě k olympijským hrám. Při OH v Riu se Samsung Galaxy S7 Edge stal Mobilem roku 2016, měl fotoaparát 9 - 13 Mpx a dneska ho pořídíte použitý od 3500 do 5000 korun. Současnou vlajkovou loď Galaxy S21 koupíte přibližně od 33 tisíc výše, podle přesného typu a paměti. A fotoaparáty jsou v něm rovnou čtyři.“

Velký skok je vidět i v internetovém připojení, mobilních datech a na sociálních sítích. Při Hrách v Riu 2016 olympijský tým komunikoval na facebooku, youtube, twitteru, snapchatu a instagramu. Právě v době Her zavedl instagram

novinku - Instastories. Okopíroval formu sdílení obsahu ze snapchatu, tím ho (alespoň v Česku) zničil. Instastories či jejich obdobu má nyní skoro každá sociální síť. A sám instagram už se dá rozdělit na čtyři sociální sítě - můžete komunikovat přes feed (zed), instastories, reels nebo IGTV. A na každém z nich ideálně jiným formátem či druhem obsahu.

Zvyšuje to nárok na komunikaci nejenom olympijského týmu jako značky, ale i sportovců. Dříve stačily fanouškům dvě, tři fotky denně. Dneska dychtí po obsahu na sociálních sítích každou chvíli a sportovci, kteří tam budou aktivní, mohou získat velkou pozornost pro svůj sport. Protože dost dobře nejde soustředit se na obojí, posíláme do olympijské vesnice obsahový tým, který bude sportovcům pomáhat.“

MOJE CESTA DO TOKIA

JIŘÍ PRSKAVEC / vodní slalom

VÝSLEDKY DÍKY FACCE

„V Riu jsem udělal chybu, dal jsem si šťoucha na jedné z branek a bral

bronz. Zpětně si myslím, že se to mělo stát, že jsem prostě nebyl připravený na to vyhrát olympiádu. Byl jsem hodně mladý a tak nějak všechno mi vycházelo. Asi jsem potřeboval dostat takovou lehkou facku. Myslím si, že díky tomu jsem za posledních pět let měl výsledky, jaké jsem měl. A teď je tu Tokio a můj sportovní sen, abych jednou v kariéře dojel olympijské finále a mohl si říct, že jsem dokázal to nejvíc. A kdyby mě někdo porazil, byl bych přesto šťastný s tím, že jsem přijel v absolutní formě, dal jsem tomu všechno a teď jsem dokázal předvést to, co ve mně je.“

HISTORICKÉ MILNÍKY V ANALOGOVÉ KOMUNIKACI OLYMPIJSKÝCH HER

Stockholm 1912

První prodaná práva
na obrazový materiál
(kino)

Olympijské hry poprvé
v rádiu

Paříž 1924

Amsterdam 1928

První oficiální film
olympijských her

První TV vysílání z OH

Berlín 1936

VDĚK ZA STARÝ BETON

„Během lockdownu se pro mě velkou výhodou najednou staly věci, které беру jako nevýhodu při normálním fungování. Například starý betonový brněnský velodrom.

Ten jsem mohl využívat, protože se jednalo o otevřené sportoviště. Najednou jsem za něj byl velmi rád, jelikož sportovci z okolních států s krytými drahami nesměli uvnitř pár týdnů trénovat vůbec. Co bych ale v běžné situaci dal za krytý dřevěný ovál! Na OH budu jediným reprezentantem, jehož země nemá krytý dřevěný velodrom, přitom světové akce se jezdí výhradně jenom na takových drahách.

Dále musím zmínit naši malou posilovnu v prostoru kasáren, vybudovanou svépomocí ve třech sklepních kójiích ubytovny. Nezní to moc přitažlivě, ale poslední rok jsem byl za tuto soukromou posilovnu více než rád.

A ještě dodávám: v dobách nejtvrďšího lockdownu jsem tu byl jen já a můj trenér Petr Klimeš. Chyběla nám tréninková skupina, ale byl jsem rád, že se můžu vůbec připravovat. Byla to zkouška, a tak jsem to celé bral.“

ALEŠ OPATRNÝ / jezdeckví

MŮJ KŮŇ POPRVÉ POLETÍ

„Poprvé na olympiádu míří šest českých koní, čtyři budou soutěžit ve skákání a dva ve všestrannosti. Náš úspěch je zasloužený, protože kvalita jezdců i koní šla v poslední době v Česku nahoru. Nejsme bez šance na úspěch, ale vše velmi záleží na těch „němých tvářích“.

Z toho důvodu jsou členy výpravy ošetřovatelé ke všem koním i jeden týmový veterinář. Výsledek do značné míry závisí i na tom, jak se kůň vyspí, zda ho nic nebolí, a to se pozná každé ráno třeba i podle toho, jestli zkonsumoval večerní stravu. Proto letí koně sedm dní před závodem, což by měl být optimální čas k aklimatizaci. Někteří koně už mají za sebou cestu letadlem, ale ten můj poletí vůbec poprvé. Tak jsem zvědav, jak to bude snášet, ale věřím, že dobře.“

FOTO SPORT: PAVEL MAZÁČ, BARBORA REICHOVÁ

Tokio 1964

První šíření TV signálu přes satelity

První zpomalené záběry a barevný TV signál

Mexico 1968

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

PETRA ŠKÁBOVÁ / trenérka plavkyň

PRO LIMIT DO UZBEKISTÁNU

„Vzpomínám si na jaro 2020 a náhlé uzavření sportovišť. Je tu pandemie a nikdo neví, co se děje a co se bude dít. Pak přišlo odložení olympijských her a my jsme pojali jarní přípravu spíše volněji. Méně vody, více suché přípravy, na kterou nám v normálně nabitě sezoně nezbyvá čas, a hlavně – volné víkendy.

Létem se vše vyjasnilo a po zadání cílů jsme mířili k jasným výsledkům: jdeme za zlepšením a za splněním olympijským snem. Celé léto jsme tvrdě pracovaly a v říjnu, kdy jsme chtěly prodat výsledky na domácích závodech,

bum... Opět tvrdý lockdown a zavření bazénů. V tu chvíli přebírá moc nad námi reprezentace a obratem nám zajišťuje závody v Makedonii, neboť v Česku si nějaký čas nezazávodíme.

Závodily jsme skvěle, padl nový český rekord a další byly alespoň na hraně.

A další rána - doma nemůžete sportovat!

Po návratu přebalíme, otestujeme

a jedeme na tři týdny do polského

střediska v Zakopaném, kde dobře

trénujeme a stále nevíme, co bude.

Jako trenérka jsem chtěla využít toho, co

jsem natrénovaly, a i když jsem již jednu

světenkyni měla na OH kvalifikovanou,

cítila jsem, že další na to má. V Evropě se celkově málo závodí a závody se ruší, a tak otevírám seznam s kvalifikačními olympijskými závody v Asii. Našla jsem závody v uzbeckém Taškentu a nabídla je reprezentačnímu trenérovi se slovy, že pokud reprezentace nemá zájem, my poletíme, pokusíme se dobře si zazávodit a splnit limit na OH. Závody byly zakončeny skvěle. Bára Seemanová, již kvalifikovaná do Tokia, se vrací se dvěma českými rekordy. A Kristýna Horská s jedním, který zároveň znamená splněný olympijský limit.“

Barbora Seemanová, letošní mistryně Evropy na dvoustovce volným způsobem

FOTO: PROFIMEDIA.CZ, SHUTTERSTOCK.COM

HISTORICKÉ MILNÍKY V DIGITÁLNÍ KOMUNIKACI OLYMPIJSKÝCH HER

1996

Založení první webové stránky Mezinárodní olympijského výboru

2006

Start komunikace her na YouTube

Peking 2008

První „digitální“ olympiáda. TV přenosy se začaly hromadně šířit i přes web

Rio 2016

MOV spustil vlastní digitální platformu – tvoří obsah 365 dní v roce

INZERCE

OLYMPIJSKÝ FESTIVAL V PRAZE A BRNĚ

**PROŽIJ LÉTO
#OLYMPIJSKY**
s Kateřinou Emmons
a Lucií Šafářovou

23. 7. – 8. 8. 2021

f @olympijskyfestival

ZDENĚK HANÍK / místopředseda ČOV

Byl Coubertin snílek?

Z hlediska dnešní výkonové doby se nabízí otázka, zda baron Pierre de Coubertin, zakladatel moderních olympijských her, nebyl tak trochu snílek. Ekonomika a media válčují svět. A přeci! Člověk potřebuje k naplnění života i něco, co je vznešené, posvátné, zahlédnout i to, co se nedá vyrobit a koupit.

Můžeme olympijským hrám podsouvat ekonomické cíle nebo politické účely. Přesto zůstává ten jedinečný apel antického Řecka. K pochopení olympismu patří také zvláštní uznání mimořádných výkonů. Vysoká sportovní úroveň přesvědčuje z kulturního hlediska nejen sama sebou, ale chrání současně před provinční malostí.

Proto také vysoké výkony ve sportu – stejně jako v hudbě, tanci, baletu nebo malířství – svým způsobem smysluplné a inspirativní, jsou výrazem dosahování lidských možností. Ve srovnání s jinými oblastmi života se tak děje výslovně pod kontrolou pevně stanovených pravidel. A v tom je právě jeho zvláštní půvab, někdy i jeho nezměrnost, avšak zároveň i jeho autenticita.

Uplynulo více než sto let moderních olympijských her, jejich existenci dnes vzal svět na vědomí. Coubertin chtěl změnit postoj veřejnosti a každého jednotlivce k tělesným cvičením, ke sportu. Chtěl zvýšit jejich společenskou prestiž, učinit z nich nezbytnou součást života každého jednotlivce a zpětně je využít k formování životních postojů a názorů. Věřil, že olympismus přispěje k budování lepšího světa.

Byl tedy Coubertin snílek, nebo ne?

Více takových snů je nám v současné době potřeba jako sůl!

Olympijský festival TOKYO 2020

MINISTERSTVO VÝCHOVY,
MLÁDEŽE A TĚLESNÉ VÝCHOVY
ČESKÉ REPUBLIKY

B | R | N | O |

Jihomoravský kraj

PARTNEŘI FESTIVALU

TOYOTA

ALPINE PRO

VISA

Allianz

SAMSUNG

Radiožurnál
Český rozhlas

SPECIALIZED

anygence

Wienerberger

Judista Lukáš Krpálek, jediný český šampion z posledních letních olympijských her v Riu

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ

ČESKO(SLOVENSKO) NA LETNÍCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH

rok	město	muži	ženy	zlato	stříbro	bronz	celkem
1896	Atény	0	0	0	0	0	0
1900	Paříž	6	1	0	1	2	3
1904	St. Louis	0	0	0	0	0	0
1908	Londýn	19	0	0	0	2	2
1912	Stockholm	45	0	0	0	0	0
1920	Antverpy	120	1	0	0	2	2
1924	Paříž	127	4	1	4	5	10
1928	Amsterdam	68	1	2	5	2	9
1932	Los Angeles	7	0	1	3	2	6
1936	Berlín	151	13	3	5	1	9
1948	Londýn	63	14	6	2	3	11
1952	Helsinky	86	13	7	3	3	13
1956	Melbourne	51	12	1	4	1	6
1960	Řím	99	17	3	2	3	8
1964	Tokio	95	9	5	6	3	14
1968	Mexiko	94	27	7	2	4	13
1972	Mnichov	145	36	2	4	2	8
1976	Montreal	125	38	2	2	4	8
1980	Moskva	162	47	2	3	9	14
1984	Los Angeles	0	0	0	0	0	0
1988	Soul	110	53	3	3	2	8
1992	Barcelona	146	62	4	2	1	7
1996	Atlanta	76	39	4	3	4	11
2000	Sydney	86	33	2	3	3	8
2004	Atény	80	62	1	3	5	9
2008	Peking	75	59	3	3	1	7
2012	Londýn	68	65	4	3	4	11
2016	Rio de Janeiro	63	42	1	2	7	10
				64	68	75	207

NOVÉ SPORTY NA OH 2020

TOKYO 2020

Oficiálně si může pořadatelská země požádat o doplnění sportů pro „svou“ olympiádu. Pro Tokio je to následujících pět sportů.

BASEBALL MUŽI / SOFTBALL ŽENY

Celosvětově působí baseball a softball jako jedna federace, proto se nyní berou jako jeden sport. Naposledy byl zastoupen v Pekingu 2008, Tokio si ho moc přálo, ale v Paříži 2024 už zase nebude.

KARATE

V Tokiu bude karate poprvé v historii, ale v Paříži nikoliv.

SPORTOVNÍ LEZENÍ

Poprvé na OH, jako speciální kombinace tří disciplín. Podle kuloárních informací tlačil na zařazení spíše MOV (Mezinárodní olympijský výbor) než Tokio. Bude i v Paříži 2024.

SURFING

Olympijská premiéra, prkno na mořské vlně se dočká se i za tři roky v Paříži.

SKATEBOARDING

Poprvé pod pěti kruhy, i hvězdy na prknech s kolečky budou pokračovat na další olympiádě.

OLYMPIJSKÉ SYMBOLY

Olympijské myšlenky vyjadřují symboly olympijských her, což umožňuje široké mezinárodní pochopení bez ohledu na geografickou příslušnost, kulturu, vzdělání aj.

CHARTA: Olympijské hnutí se díky jeho filozofickému základu liší od jiných sportovních organizací. Je to celý systém olympijské výchovy a ochrany olympijského dědictví, na který myslel již Pierre de Coubertin a který v sobě skrývá tato základní „ústava“.

KRUHY: 90 procent obyvatel planety zvládne identifikovat symbol olympismu, který tvoří pět vzájemně propletených kruhů, znázorňující svět spojovaný olympijskou myšlenkou.

OHEŇ: V lidském životě zaujímal vždy důležité místo. V řadě interpretací stoupá vzhůru jako naše myšlenky, vzdoruje větru, jako by chtěl bojovat za svá práva, dým připomíná lidskou duši. Olympijský oheň, zažehovaný v antické Olympii slunečními paprsky, bývá vrcholem zahajovacího ceremoniálu, plane po celou dobu Her a uhasíná v závěru.

ŠTAFETA: Předávání pochodň vytváří propojený zástup různých národností, jazyků, náboženství, ras, který tak podporuje olympijské myšlenky.

CEREMONIÁLY: Především zahájení a zakončení Her. Idea ceremoniálů se v moderním olympismu objevuje od počátku: fanfáry, text přísahy sportovců a funkcionářů, vztyčení vlajky, vypouštění holubů nebo hraní hymny pořadající země.

VESNICE: Od Los Angeles 1932 je tradiční a neodmyslitelnou součástí Her. Je zhmotněnou platonskou ideou toho, že se v míru na jednom místě v jeden čas setkají lidé ze všech koutů světa. Poznají se, popovídají si, povečeří spolu, aby si další den spolu čestně a s respektem k druhému zasoutěžili... A pak se zase v dobrém rozejdou.

FOTO: REUTERS

INZERCE

**CZECH
BALL HOCKEY
TEAM**

**Národní týmy
zpátky ve hře!
Federální derby**

14.8.2021 | Zimní stadion Litomyšl

16:00 CZE U21 vs. SVK U21 živě na

18:00 CZE vs. SVK muži živě na

15.8.2021 | Zimní stadion Litomyšl

10:00 CZE U21 vs. SVK U21 živě na

12:00 CZE vs. SVK muži živě na

21.8.2021 | Zimní stadion Svitavy

10:30 CZE vs. SVK U15 chlapci

12:30 CZE vs. SVK U21 juniorky

14:30 CZE vs. SVK U15 chlapci

16:30 CZE vs. SVK U21 juniorky

GENERÁLNÍ PARTNER NÁRODNÍCH TÝMŮ

AUTOSKLO-H.A.K.®
spol.s r.o.

Vaše jistota na cestách...

beko

ALPA

MARKMED

coalsoft

hejduk sport

ADAM ONDRA

sportovní lezení, čtyřnásobný mistr světa

„Myslím, že i v jakémkoli jiném sportu se závodí i pro diváky. Byla by velká škoda,

kdyby na závodě nemohli být vůbec žádní. Každopádně, i když na lezení nějakí diváci vpuštění budou, je rozhodnuté, že se nebude moct povzbuzovat zvuky. Už to bude dost měnit průběh lezeckého závodu, protože různé reakce diváků mohou napovídat, kde jsou například těžká místa. Lezci samozřejmě řev a bouření diváků může naznačit, že už se asi dostal hodně vysoko, popřípadě nad nejlepší výkony předcházejících lezců. V tomhle to může i ovlivnit průběh závodu.“

PETRA KVITOVÁ

tenis, dvojnásobná vítězka Wimbledonu, bronzová olympijská medailistka

„Sport bez fanoušků není a nikdy nebude to, co jsme znali a milujeme. Pro mě je to velký rozdíl, fanoušci mi dodávají něco extra navíc, co v zápase bez nich není. Zápas bez fanoušků vypadá skoro jako trénink, nemá atmosféru. Víc se musím hecovat a povzbuzovat, že to trénink není. Pro mě jsou fanoušci potřeba, tím spíše, že zkušené hráče ve vypjatých chvílích podpoří a povzbudí, na rozdíl od těch méně zkušených, na které naopak před fanoušky může dolehnout tíha okamžiku.“

Jaký dopad na můj sport může mít neúčast diváků na OH?

CO OČEKÁVAJÍ ČEŠTÍ OLYMPIONICI OD NETRADIČNÍCH HER V TOKIU

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

LUKÁŠ KRPÁLEK

judo, olympijský vítěz (do 100 kg) a mistr světa (do 100 kg i nad 100 kg)

„Nemyslím si, že půjde o speciální dopad na můj sport, ale bude tím ovlivněna celá budoucnost sportu. Když ale právě judo je sport, který Japonci milují, a určitě by byl jedním z nejsledovanějších, o to víc mě to mrzí. Už jsem prázdné haly zažil, ale protože jsem zažil i plné, mohu srovnávat. Ale vlastně není co, je to nesrovnatelné. Fanoušci ke sportu patří, jsou jeho nedílnou součástí.“

MARTIN FUKSA

rychlостní kanoistika, dvojnásobný mistr světa

„Diváci chodí v hojném počtu na rychlostní kanoistiku hlavně na mistrovství světa

a olympijských hrách. Věřím, že tam budou snad alespoň japonští. Ti přijdou také v hojném počtu a nebudou takoví, že budou fandit jen svým. Pokud tam budou lidé z Kóči, kam jezdíme na tréninkové kempy a kde budeme i před olympijskými hrami, budou určitě fandit nám. Věřím, že stejně udělají ‚bordel‘. Ve finále je úplně jedno, jestli jsou tam fanoušci z Japonska, nebo z Česka. Důležité je, aby udělali ten rámus ve finiši. Musím říct, že to vnímám. Když člověku ve finiši tuhnou svaly a pak tam slyší takový rámus, je to super, takový hnací motor pro všechny. Nejlepší to bylo v Račicích na MS v roce 2017. To byl opravdový kotel, úplně srovnatelný s maďarským Szegedem, což je mekka kanoistiky. Když jsem byl v Szegedu poprvé v roce 2011, tak to pro mě bylo nejvíc, to jsem nikdy v životě neslyšel. Ale Račice se s tím pak srovnaly.“

LUBOMÍR JANČAŘÍK

stolní tenis, účastník OH v Riu 2016

„Jsem rád, že olympiáda vůbec bude a mohu se jí zúčastnit. Miluju fanoušky,

kteří dokážou vytvořit bouřlivou atmosféru. V této situaci to ale nebude mít dopad na mou výkonnost, užiju si to i bez toho. Umím se s tím vyrovnat, za poslední dobu jsem si na to už trochu zvykl. Z Ria mám na fanoušky nejkrásnější vzpomínky z celé kariéry. Lepší jsem nikdy nepoznal. Fandili stejně vášnivě jako na fotbale, ale zároveň chápali, že jsou na stolním tenise a musí mezi jednotlivými výměnami zachovat klid. Ke každému hráči, který tam startoval, měli obrovský respekt a povzbuzovali úplně všechny. Bylo to nádherné.“

ZUZANA HEJNOVÁ

atletika, bronzová olympijská medailistka a dvojnásobná mistryně světa v běhu na 400 m překážek

„Pro mě jsou diváci v hledišti opravdu důležití. Někteří sportovci třeba řeknou, že se člověk musí umět namotivovat

sám. Ale já, kdykoli vstoupím na stadion a vidím tam tu masu diváků a plné tribuny, se sama motivovat nemusím. Cítím obrovskou podporu a energii právě z publika. Takže jestliže na olympiádě diváci nebudou, bude to obrovská škoda pro diváky i sportovce, kteří diváky opravdu potřebují. Alespoň já to tak mám. Bez nich motivace určitě není nikdy taková.“

VOJTĚCH HRUBAN

basketbal, kapitán reprezentace a Nymburka, 6. místo na MS 2019

„Absence diváků bude mít na basketbal dopad stejný jako na ostatní sporty. Bude chybět atmosféra, energie, kterou lidé předávají sportovcům, a také

budou v hledištích chybět ostatní sportovci, kteří vždy fandili krajanům, což byla velká přidaná hodnota olympijských her. Kvůli opatřením přijdou Hry o to, čím byly speciální oproti evropským a světovým šampionátům v jednotlivých sportech. Bude to také vypadat divně, když se bude soutěžit před prázdnými tribunami. Na druhou stranu, až se za 20 let někdo podívá na obrázky, hned bude vědět, jaká to byla olympiáda, protože z prázdných tribun bude jasné, že je to Tokio.“

NIKOLA ŠAROUNOVÁ

sportovní střelba, 2. místo (sportovní malorážka 3x40) a 3. místo Evropské hry 2019 (vzduchová puška)

„Na náš sport bohužel diváci moc nechodí ani na olympijských hrách, takže si myslím, že kvalifikace bude probíhat tak, jak jsme zvyklí. Ale ve finále už diváci bývají a tam nám budou chybět hodně, protože bez nich tam nebude atmosféra velkého finále. Určitě se je budou snažit aspoň zčásti zastoupit ostatní střelci, kteří se do finále nedostanou a přijdou fandit, takže

doufám, že hlediště nebude úplně prázdné. Určitě to pro nás nebude takový problém jako třeba v atletice, kde celý stadion povzbuzuje sportovce k poslednímu pokusu. Ale všichni se v poslední době snaží udělat z finále trochu show a hodně fandit, třeba jako se to děje v německé bundeslize, kde fanoušci celý závod nadšeně tleskají, bubnují, povzbuzují a k tomu v hale hraje hlasitá hudba. Zatím to ve finále ještě tak divoké není, ale už to rozhodně nejsou finále jako dřív, při nichž bylo slyšet ‚spadnout špendlík‘. Pro mě je asi lepší, když je okolo mě rachot, protože jsem na to z bundesligy zvyklá a nevadí mi to. Kdežto ostatní, kteří jsou zvyklí střilet v klidu, to může dost rozhodit.“

TEREZA FIŠEROVÁ

vodní slalom, vicemistryně Evropy 2020

„My ve vodním slalomu rádi závodíme v Praze, protože tam jsou plné tribuny a slyšíme, jak nás čeští diváci ženou do cíle. I když člověk v půlce nemůže, úplně se nad tím povznese a pádluje dál, protože slyší diváky. Když vás má kdo hnát do cíle, je to o dost příjemnější. Na druhou stranu to tak teď prostě je. Já se i v téhle situaci snažím na všem hledat pozitiva, takže jsem ráda, že tam vůbec pojedeme a budeme moct závodit na olympijských hrách. Ale bude mnohem složitější naladit se na to, že to je olympiáda, když tam fanoušci nebudou. Každopádně věřím, že všichni čeští fanoušci nás budou sledovat u televize a my budeme vědět, že jsou s námi, a na startu vycítíme vnitřní podporu.“

TOMÁŠ BÁBEK

dráhová cyklistika, dvojnásobný mistr Evropy, vítěz Evropských her 2019, medailista z MS

„Závodit bez diváků není příjemné. Nejsme na to z minulosti zvyklí a rozhodně i já to tak vnímám. Když to bylo možné, závodil jsem v šestidenních, kde to bylo vyloženo o divácích. Na každé větší sportovní akci je fanoušků spousta, což dotváří atmosféru. Zažil jsem už ale mistrovství Evropy, které bylo úplně bez diváků. Když závodíte, vnímáte je na startu, možná podvědomě celou dobu, ale stejně jste na dráze sami. Diváci jsou třeba, tvoří kulisu, je to podpora, ale dá se závodit i bez nich. Když jsem vyhrál mistrovství Evropy, kroužil jsem pak po dráze s roztaženými rukama a vnímal diváky v ten moment na dálku, i když tam nebyli. I tak to bylo pěkné. Pokud se mi v Japonsku zadaří, už to mám natrénované. Japonci jsou skvělí diváci a fanoušci, takže to bude všechny mrzet. Ale lepší, než kdyby olympijské hry nebyly vůbec.“

ANETA HOLASOVÁ

sportovní gymnastika, 2. místo Evropské hry 2019 v prostných

„Diváky vnímám určitě kladně, záleží, na jakém nářadí jsem. Ale při cvičení mi pomáhají, podporují mě, dodávají tomu správnou atmosféru. Pokud by v Tokiu nebyli, hala by byla prázdnější, celé by to bylo smutnější a takové neúplné. Takže doufám, že nás podpoří alespoň japonští diváci.“

KRISTÝNA FLEISSNEROVÁ

veslování, na dvojskifu s Lenkou Antošovou mistryně Evropy 2017

„Náš závod trvá něco kolem sedmi minut a divácká tribuna je většinou na posledních sto metrech. Celý závod jedeme bez diváků a na těch světových bychom české diváky spočítali na jedné ruce. Proto nás to v Tokiu limitovat nebude. Na mistrovství Evropy v Račicích v roce 2017 jsem ale diváky slyšela již na kilometru a věřím, že i to nám pomohlo k evropskému zlatu. Byl to pro mě nejlepší závod, co se týká podpory diváků. Věděla jsem, že všechny křik z tribuny patří nám.“ □

INZERCE

NOVÁ VZDĚLÁVACÍ SÉRIE

Pohybová příprava dětí s Filipem Raptopulem

TÉMATA SÉRIE:

1. Spontánní pohyb
2. Programming
3. Ranná specializace
4. Výzvy
5. Rutiny a rituály
6. Domácí trénink
7. Síla
8. Rychlost
9. Koordinace
10. Vytrvalost

+ baterie 34 videí s jednotlivými cviky

POHYBOVÁ
PŘÍPRAVA DĚTÍ

Sledujte na pojdrathokej.cz

Generální partner:

Partner správné výživy:

Partneři:

Dlouhé roky trávil **OREN AMIEL** v různých klubech na pozici asistenta, aby se v roce 2017 posunul do role hlavního trenéra Basketballu Nymburk. Škarohlídi možná čekali, že si natluče, ale přivedl klub k výjimečným úspěchům, dvakrát postoupil mezi nejlepší osmičku týmů v Lize mistrů. Nymburk teď opouští, ovšem na břehu Labe zanechal výrazný otisk.

TEXT: JIŘÍ NIKODÝM

Stížnost je alibi pro nezdar

Proč jsem se stal trenérem?

„Vždy jsem byl zvědavý na koučování. Koučování je opravdu fascinující. Může se vás dotknout mnoha způsoby. Během cesty narazíte na spoustu zkušeností. Je jiné, když trénujete děti, teenagery nebo profesionály. V jakékoli kategorii poznáte, i dáte ze sebe, spoustu věcí. A tyto zkušenosti pomohou formovat vaši osobnost a stanou se její součástí.“

Moje nejsilnější vlastnost?

„Nejsem tady, abych se soudil. Mohu jen říct, že jsem velmi oddaný tomu, o co usiluji. A to je hlavní poselství mým dětem. Oddanost je nejdůležitější talent.“

Co na mě mělo největší vliv?

„Bezpochyby moji rodiče. Rodina je na prvním místě! To je motto. Od útlého věku jsme chápali, že všechno, co moji rodiče dělali, bylo pro to, aby nás posunuli vpřed. Nejprve jako osobnosti, a zbytek pak přijde. I když museli přijímat tvrdá rozhodnutí, která se nám nelíbila nebo kterým jsme nerozuměli, věděli jsme, že je to všechno o rodině, být lepšími lidmi a pomáhat nám růst. Toto heslo mě provází všude a ve všem, co dělám. „Je to všechno o rodině“ může být „Je to všechno o týmu“ nebo „Je to všechno o procesu“ nebo jakýkoli jiný pohled. Když máte toto myšlení, můžete důvěřovat svému úsudku, abyste mohli učinit správné rozhodnutí,

i když je to rozhodnutí nejtěžší nebo nejnepříjemnější.“

Moje trenérská filozofie?

„Toto je samozřejmě široké téma, ale ve zkratce bych řekl, že hlavním cílem je vytvořit prostředí, kde si každý může navzájem důvěřovat, vystupovat s důvěrou a mít prostor nechat svou kvalitu zářit.“

• • •

Jakými hodnotami se řídím jako kouč?

„Poctivost, věrnost, hlad, odhodlání.“

Nejlepší rada, kterou jsem kdy dostal?

„To je to, co se naučíte, až budete vědět, co všechno se počítá - John Wooden. Nikdy se nepřestávejte učit. Snažte se dále rozvíjet sebe a své okolí. A ještě také: místo, kde jste byli (práce, návštěva, používání atd.), opusťte v lepším stavu, než jak jste ho přijali. Jde spíše o čistotu, jistotu, stabilitu nebo jakoukoli jinou věc, kterou jste udělali za účelem zlepšení situace. Zanechte to v jakémkoli lepším stavu.“

Moje nejtěžší rozhodnutí?

„Každý den čelím těžkým rozhodnutím. Nemohu některé označit jako Nejtěžší.“

Co se mi opravdu povedlo?

„Největší úspěchy pro mě vždy souvisejí s tím, jak jsem ovlivnil lidi. Když hráč řekne, že jsem mu pomohl vylepšit jeho

FOTO: ČTK

BASKETBALOVÝ TRENÉR OREN AMIEL

Narozen: 19. 12. 1971 v izraelské Porii

Trenérská kariéra: mj. Maccabi Tel Aviv (asistent 2007-08), ČEZ Basketball Nymburk (asistent 2010-13), Hapoel Jeruzalém (asistent 2013-14), ČEZ Basketball Nymburk (asistent 2015-17), (ČEZ) ERA Basketball Nymburk (hlavní trenér 2017-21)

Největší úspěchy: s Nymburkem 2x čtvrtfinále Ligy mistrů (2020, 2021)

FOTO: ČTK

hru, a další řekne, že jsem mu pomohl myslet jinak, aby změnil mentalitu, nebo jsem někomu dal dobrou radu do života, která později vyšla, to mi dá uspokojení a potvrzení, že dělám něco správně.“

Co dělám, když cítím, že za mnou tým nestojí?

„Jednou z hlavních věcí v životě, aby byl úspěšný, je schopnost být flexibilní. Z jedné strany musíte mít na hřišti i mimo něj silné základy a na druhé straně také musíte být schopni vytvářet. Proto je koučování jako umění a nejde jen o pěkné akce na YouTube nebo sestřihy nejlepších momentů.“

• • •

Do jaké míry rozlišuji v přístupu mezi starým a mladým hráčem?

„Nejde o věk, jde o propojení všech částí puzzle a vytvoření krásného

obrazu. Tak může být Petr Benda (39 let) na palubovce současně s Kubou Tůmou (22) a Jerrickem Hardingem (23) a všichni fungují správným způsobem. Basketbal je společenské setkání. Různí lidé v různých věkových kategoriích pocházejí z různých míst s odlišnou kulturou a odlišnou mentalitou. Všechny jsou jiné. A umění je udělat je jednotnými.“

Kdy jsem si nevěděl rady?

„Takový okamžik si nevybavuji. Je zřejmé, že jich několik bylo. Ale stejně jde o to, že nakonec vždy reagujete a něco uděláte, i když to třeba nebyl dobrý tah... Ale to je součást naší práce.“

Mám před utkáním nějaký rituál?

„Nerad jím těžké jídlo v den utkání. A po obědě potřebuji klid. Kromě toho nic dramatického. Nejsem pověřivý.“

**„ZAJÍMAJÍ MĚ VÁLKY,
ALE Z POHLEDU VŮDCŮ.
WINSTON CHURCHILL
JE PRAVDĚPODOBNĚ
VŮDCE, KTERÉHO
OBDIVUJI NEJVÍC.
KOMBINACE ODVAHY,
POCTIVOSTI A EMPATIE.“**

→

Oddanost je nejdůležitější talent, tvrdí Oren Amiel, loni vyhlášený nejlepším trenérem Ligy mistrů

FOTO: ČTK

9

Po devíti letech opouští Oren Amiel basketbalový Nymburk a míří za další výzvou, nejspíš v jiném evropském špičkovém klubu.

Potřebuje trenér víc vzdělání, nebo životní rozhled?

„Oboje. Rozdíl je v tom, že vzdělání si můžete koupit. Životní zkušenost je k nezaplacení.“

Věřím na vyšší síly, nebo zásadně především sobě?

„V realitu.“

Jak se inspiřuji?

„Hodně jsem vstřebal a přijal od mnoha lidí všech věkových skupin. Během své životní cesty jsem potkal skvělé a moudré lidi, kteří mě ovlivňovali na všech úrovních. Někteří o tom ani nevědí. Zajíímají mě války, ale z pohledu vůdců. Proč a jak přijímají nebo přijali rozhodnutí, která ovlivnila situaci nebo dokonce ovlivnila svět. Winston Churchill je pravděpodobně vůdce, kterého obdivuji nejvíc. Kombinace odvahy, poctivosti a empatie.“

Jak si nejlíp odpočínu?

„Nemám nic zvláštního.“

• • •

Co je pro mě zásadní při výběru hráčů do týmu?

„Hlad a konkurenceschopnost. Lidé, kteří překonali sami sebe. Hodně je to o potřebách týmu a prioritách v každém bodě toho, co děláme.“

Co je klíčové pro silný týmový duch?

„Důvěra.“

Jak jsem připravoval hráče, hlavně ty nové, na vítěznou mentalitu Nymburka?

„Mým životním přístupem. A také tím, co poskytujeme všem v organizaci, což jsou dvě věci: Všechno je o týmu. A: Nelituj se. Všechno se počítá. Na hřišti i mimo něj. Průměrnost je mimo naše měřítka. Když to nainstalujete do mysli všech - nejen hráčů, ale také trenérského týmu a managementu - pak můžete dosáhnout

čehokoli. Naše poslední sezona byla skvělou příležitostí to otestovat. Každý tým musel čelit těžkým výzvám. Covid, často odkládaná utkání, změny programu, zranění a mnoho dalších neobvyklých situací. Pokud si chcete stěžovat, chystáte si alibi pro nezdár. Pokud se zavázete, že budete vždy hledat cestu, abyste zvládli další výzvu, získáváte pro sebe šanci zvítězit. Buď vyhraje, nebo se omlouváte. A mimochodem, výhra neznamena vždy vyhrát utkání. Pro mě vítězství znamená být k sobě upřímný, že jste udělali maximum, co jste mohli, abyste měli šanci. Někdy to funguje, a někdy ne. Ale tato mentalita vás nakonec dostane tam, kam chcete.“

Jak překonám tlak, když se od klubu po mnoho let očekávají jen vítězství?

„Nikdy nic nepodceňujte a nikdy nic neberte jako samozřejmost. Výhra je výhra, ale vždy existuje prostor pro růst a existují způsoby, jak se zlepšit. Vždy! Vždy respektujte všechny, kterým čelíte na hřišti i mimo něj, a dejte jim najevo respekt, že také tvrdě pracují, aby se zlepšili.“

FOTO: ČTK

□ Českou ligu vyhrál osmkrát. Pětkrát slavil jako asistent a tři tituly dobyl v roli hlavního trenéra.

INZERCE

U15

EUROPEAN
BASEBALL
CHAMPIONSHIP

BRNO (CZE), TRNAVA (SK)
21. - 27. 7. 2021

euro15.baseball.cz

CZECH REP.
FRANCE
GERMANY
RUSSIA

AUSTRIA
ITALY
NETHERLANDS
SLOVAKIA

#baseballczech

Proces, proces, proces

Detekce talentu na prvním stupni základních škol, jeho harmonický rozvoj, ideálně v prostředí, které je spojené s rodinou a kamarády, do konce základní školy. Vše podložené jednotným systémem dlouhodobého rozvoje pod kuratelou národní federace a podpořené vzdělávacím systémem profesionálních i amatérských trenérů, kteří s těmito hráči pracují a jejich rodiči komunikují. To není fikce. To je část systému rozvoje talentovaných hráčů Francouzské ragbyové federace (FFR).

Ragbyové školy odpovídají v českém prostředí sportovním střediskům (SpS). Jsou zodpovědné za udržení a rozvoj členské základny, objevení talentu a nastavení jeho rozvoje ve spolupráci s rodiči pod taktovkou trenéra, jenž většinou není profesionál, ale je vzdělaný a má k dispozici v každém územním celku ragbyový výbor a jeho experty.

Max Godemet je bývalý národní sportovní ředitel (tato pozice je v každém svazu státem finančně saturovaná, každý svaz ji musí mít obsazenou, do popisu práce patří i střednědobé a dlouhodobé vize a mise daného sportu a spolupráce s ostatními složkami sportovního prostředí), nyní znovu zvolený president Comité des Landes (Ragbyový výbor Landského okresu). Na FFR měl před svým odchodem na starosti vzdělávání profesionálních trenérů a byl také součástí trenérského týmu francouzské reprezentace v letech 1987 a 1999, kdy se stala vicemistrem světa. Byl také manažerem týmu do 21 let, který slavil světové zlato v roce 2006.

S Maxem jsme se snažili popsat klíčové body, které vedou k dlouhodobé konkurenceschopnosti francouzské reprezentace na světové úrovni. Ačkoli si Francouzi stěžují na „latinský“ nepořádek, systémovost a odbornost se jim nedá upřít. Pojďme se tedy podívat na kostru přístupu k rozpoznání a rozvoji talentu Francouzské ragbyové federace s cílem objevit a vychovat elitní hráče ragby.

Začátek je velmi prozaický, jak říká Max Gudemet: „Vycházíme z toho, že objevení talentů není náhodné, jedná se

o cílený proces. Zároveň víme, že potřebná doba pro rozvoj komplexního učení a příprava na elitní úroveň sportovce vyžadují 7-10 let.“

K tomu Francouzi přidali klíčové pilíře sportovního úspěchu. Prvním je systematická detekce talentu, na níž se podílejí experti, kteří se na elitní ragby dívají velmi podobnou perspektivou, jež se opírá o analýzy nejlepších současných týmů a predikcí, jak bude vypadat ragby za 5-10 let. Objevování talentu leží na těchto principech:

- Rozvoj všech předpokladů, které jsou spojeny s vrcholnými výkony ve vrcholovém sportu v momentě, kdy jsou hodnoceny. Tento stav výkonnosti musí být v daný moment vysoko nad průměrnou úrovní výkonnosti hráčů v mládežnických kategoriích.
- Zacílení rozvoje těchto předpokladů na období, kdy jsou podmínky pro něj nejpríhodnější. Klíčem je tedy proces, nikoliv umístění v soutěži. Každý hráč je vnímán jako originál, a tak se k němu snaží přistupovat.
- Ochota vysoké pracovitosti na tréninku.
- Motivace, kterou projevuje mladý sportovec, aby došel co nejdále. Právě zde pracují s pojmem „privilegovaná třetina“. Říká se, že otec tenisty Björna Borga nevěnoval velkou pozornost výchově syna až do dne, kdy mu nabídl tenisovou raketu. Tím, že ji syn přijal, udělal otci radost. Mladý Borg získal větší pozornost, když začal hrát úder o zeď garáže. Tím rozvíjel úroveň úderů, což se ukázalo jako základ základů, které z něj později učinily šampiona.

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

MICHAL JEŽDÍK

- Vedoucí sportovně metodického úseku České basketbalové federace, člen VV ČOV. Bývalý basketbalový reprezentant, trenér národního mužstva mužů a U20, Sparty, Prostějova, Nymburka. Byl členem realizačního týmu NBA Detroit Pistons v letních ligách. Opakovaně absolvoval Euroleague Basketball Institut. Certifikovaný lektor ČOV.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Tyto čtyři principy nám ukazují, že hledání talentů se nemůže točit kolem jednoho jediného hodnocení, ale nutně spočívá v dlouhodobém procesu, který charakterizují vždy 4 etapy: identifikace, zjišťování, rozvoj (návěk), potvrzení.

Max k tomu dodává: „Ani to by ale nestačilo, pokud nemáte efektivní vedení rozvoje talentovaného sportovce, které aplikuje moderní metody výchovy a tréninku a neděje se tomu tak v prostředí umožňující sladit trénink a výchovu. Až potom se můžete koncentrovat na to nejdůležitější, proces!“

Důležité je vidět proces rozvoje talentu v souvislostech se systémem výchovy a vzděláváním. Záleží pak na schopnosti federace a klubů připravit plán výchovy sportovce tak, aby zahrnoval všechny etapy rozvoje s přihlédnutím na biologický a kalendářní věk sportovce a respektoval vývojová stadia.

Zacílení na proces je spojeno ve francouzském ragby na tyto kroky: určení biologického a kalendářního věku spor-

tovce, nastavení cílů a sledování jejich dosažení, struktura přijetí sportovce do systému rozvoje (rozhovory s rodiči, učiteli, trenéry a dalšími účastníky procesu rozvoje), přesně určené kompetence a odpovědnosti za rozvoj hráče jednotlivých členů realizačního týmu, preferované pedagogické metody a způsoby přípravy, hodinový objem tréninku v mikro, mezo a makro cyklu pro každou věkovou kategorii, účast v soutěžích a limitace počtu utkání, včetně sledování poměru počtu tréninků vs. počet utkání v jednotlivých cyklech (prevence vyhoření, „přehraní“ či zranění) a unifikované způsoby hodnocení rozvoje talentu.

Max k tomu doplňuje: „Aby toto vše, a ještě více, se stalo reálným, je důležité, aby všechny sportovní svazy měly silné sportovní úseky, složené z nejlepších odborníků na různé složky sportovní přípravy a věkové kategorie sportovců. Hlavním cílem rozvojových programů je zásobovat v kvalitě i kvantitě národní seniorské týmy mužů a žen. Nám

se to ve francouzském ragby daří. Náš sportovní úsek se během posledních let podílel na rozvoji mnoha hráčů, z nichž někteří dosáhli statutu hvězdy, například Blanco, Michalak, Sella, Pelous, Castaignede, Dussautoir a další.“

Nemyslím si, že jsme méně schopní než Francouzi, tak proč by to nešlo v Česku? Ano, není to jednoduché. Analýzy a určit směr musí federace. Následuje velká práce v klubech spojená se vzájemným respektem. Nedílnou součástí je vzdělávání, které je pod křídly svazů, nejlépe ve spolupráci s nejlepšími tuzemskými a zahraničními odborníky. Český sport zároveň nesmí zapomínat na dobrovolné trenéry, nabídnout jim vzdělávání a jeho formy přizpůsobit faktu, že svou činnost vykonávají při zaměstnání. Pak jsou tu proces a prostředí. Ty nastavujeme dětem a mládeži my dospělí.

Jedno přání na závěr, neaplikujme zásady a principy přípravy dospělých profesionálních sportovců a týmů do tréninku dětí. □

Data nedělají z hráčů roboty

Doba, kdy se ve sportu počítaly jen branky, body a vteřiny, je pryč. Dnes se porcují všechna vítězství i prohry do záplavy statistických dat. Mnohá z nich zachytí i to, co lidské oko v přímém přenosu nepostřehne. Více o tom v rozhovoru Edward Sulley a Charles Wesley, specialisté společnosti Hudl & Wyscout.

TEXT: PAVEL HARTMAN

Proč bych měl coby vlastník sportovního klubu investovat do datové analytiky?

SULLEY: „Protože se stala nedílnou součástí analýzy výkonu elitního sportu. Informuje o klíčových rozhodovacích procesech a umožňuje trenérskému týmu lépe porozumět výkonu vlastního mužstva i soupeřů. Vývoj kamerové technologie a analytického softwaru za posledních 20 let zvýšil příležitost pro sběr dat, ale také se posunul směrem ke konkrétnějším a detailnějším rozborům jednotlivých sportovních aktivit, což umožňuje efektivnější zpětnou vazbu. Akademický výzkum prokázal, že profesionální trenéři si mohou vzpomenout na 42 % až 59 % kritických událostí, ke kterým dojde v typickém sportovním zápase. Kromě toho jsou události, které procházejí emočním zkreslením, nepřesnostmi a nesprávnými interpretacemi kvůli přirozeným nedostatkům v lidském vnímání a kognitivní kapacitě. To ponechává značný prostor pro chyby. Datová analýza také dává příležitost odvodit nové, ‚neviditelné‘ postřehy. Přední softwarová řešení, jako je Hudl Sportscode, umožňují analytikům odemknout hru pomocí dat do nejmenších detailů a poskytují jasnou vizualizační platformu umožňující realizačním týmům odvodit klíčové poznatky o oblastech, které je třeba rozvíjet a zlepšovat.“

Lze statistická data použít třeba k vytvoření modelů pro víc brankových příležitostí ve sportovních hrách?

SULLEY: „Pokud jste fotbalový trenér, měli byste se sami sebe zeptat, zda je čas, který vaši hráči dostanou na trénink střelby z pokutového území, v souladu se skutečným časem, který dostanou na střelbu z šestnáctky v zápase. Přesně tuhle otázku si položil Pep Guardiola na konci své první sezony v Manchesteru City, která skončila poprvé v jeho manažerské kariéře bez trofeje. On byl první, kdo přemýšlel o zlepšení.“

Na co přišel?

SULLEY: „Společně se svými spolupracovníky zjistil, že při tréninku dostávali hráči mnohem delší dobu na střelbu z pokutového území, než je tomu v zápasech Premier League. Tento důkaz byl použit jednak ke změně přístupu týmu k tréninku střelby a jednak k přesvědčení hráčů o tom, proč je tahle změna nutná. Následující sezonu získal Manchester City zásluhou tohoto a mnoha dalších vylepšení dvě trofeje. Včetně triumfu v Premier League s rekordními 100 body. Nejlepší trenéři na světě jsou nejkritičtější k tomu, co dělají. Neustále přemýšlejí o tom, jak mohou být lepší. Dobrá schopnost aplikovat analýzu dat je jednou z věcí, která to umožňuje.“

**EDWARD
SULLEY**

Expert s jedenáctiletou zkušeností ze City Football Group, jejíž vlajkovou lodí je Manchester City. Pracoval ve filiálkách v New Yorku, Melbourne, Jokohamě, Gironě, Montevideu a Čcheng-tu.

**CHARLES
WESLEY**

Třináct let působil v prostředí elitního sportu v USA. Sedm let strávil u basketbalu na různých úrovních v roli kouče a videoanalytika, včetně Michigan State University a Atlanta Hawks v NBA.

FOTO: PREUTERS

WESLEY: „V ledním hokeji se už mnoho let pracuje s pokročilými statistikami CORSI, ale neustále se vylepšují. Zatímco CORSI se jednoduše dívá na celkový rozdíl střel mezi týmy, parametr očekávaných gólů (xG) poskytuje přesnější obrázek. Všechny pokusy o střelu totiž nejsou vytvořeny stejně a nejsou stejně nebezpečné. Hráč může mít relativně nízké číslo CORSI, ale střely, které vyprodukuje, mohou mít vysokou kvalitu, díky které konzistentně převažují výhody hráče s hodně střeleckými pokusy, ovšem s nízkou kvalitou střel.“

Můžou data pomoci změřit podíl štěstí a náhody ve hře?

SULLEY: „Ano, sázkařský průmysl to dělá už léta. A v poslední době sportovní týmy začaly některé z těchto metod přijímat do svého pracovního rejstříku. Nejznámějším příkladem jsou fotbalové kluby Brentford a FC Midtjylland, jejichž vlastníkem je Matthew Benham, zakladatel Smartodds, který analyzuje fotbalové zápasy a jiná sportovní klání a sázkařským klientům nabízí kvalifikované předpovědi. Principy práce Smartodds byly implikovány do práce obou

zmíněných klubů. Ať už při vyhledávání posil nebo třeba k optimalizaci zahrávání standardních situací. Výsledek? Po prázdninách se Brentford představí v Premier League, neboť na konci jara oslavil postup z Championship. Modely zahrnující měření štěstí a náhody mohou také pomoci racionalizovat hodnocení trenérů a hráčů, kteří jsou pod intenzivním tlakem. Pokud je například série špatných výsledků prokazatelně spojena s důkazy, že tým měl při inkasovaných brankách smůlu a měl i prokazatelný nedostatek štěstí v koncovce, což se promítlo do nízkého počtu vstřelených gólů, může to pomoci vedení klubu k rozhodnutí neztratit víru ve stávající realizační tým a nesáhnout k jeho výměně.“

Data jsou významným pomocníkem při výběru nových posil, ale jen pokud se správně použijí a interpretují. Máte na to recept?

SULLEY: „Na základě více než šesti tisíc interakcí se zákazníky, výkonnými a sportovními řediteli, vedoucími skautingů, hlavními trenéry a analytiky za posledních 12 měsíců lze říct, že nejlepší skauting prochází několika fázemi.

Změří data podíl štěstí ve hře? Prorokovala by dánskou euforii z postupu do play off fotbalového EURO po traumatickém startu a boji o život největší hvězdy Christiana Eriksena?

„V LEDNÍM HOKEJI SE UŽ MNOHO LET PRACUJE S POKROČILÝMI STATISTIKAMI CORSI, ALE NEUSTÁLE SE VYLEPŠUJÍ. PARAMETR OČEKÁVANÝCH GÓLŮ (XG) POSKYTUJE PŘESNĚJŠÍ OBRÁZEK. VŠECHNY POKUSY O STŘELU TOTIŽ NEJSOU VYTVOŘENY STEJNĚ A NEJSOU STEJNĚ NEBEZPEČNÉ.“

Začíná jasností způsobu, jakým chce dotyčný tým hrát, a specifickým vymezením rolí jednotlivých pozic. Když je tohle dané, víte přesně, koho hledáte. Včetně rozsahu finanční náročnosti. A vytvoříte si takzvaný Longlist, tedy seznam všech hráčů připadajících do úvahy.“

A dál?

SULLEY: „Najdete způsob, jak spojit odborné znalosti svých globálních skautů s používáním technologií, dat a doporučeními agentů. Zkombinujete tedy všechny tři zdroje - Global Scouts, Data Scouts & Agents. Panel senior skautů pak provede proces užšího výběru. Jedním z jeho prvních úkolů je identifikace hráčů na Longlistu, kteří byli doporučeni všemi třemi výše uvedenými zdroji. Poté každého hráče systematicky posuzují podle původních kritérií, aby vytvořili užší seznam s podpůrnými důkazy. Poté technická komise, obvykle složená ze sportovního ředitele, hlavního trenéra a vedoucího skauta, zkontroluje užší seznam a potvrdí pořadí. Tento žebříček je následně předložen vedení organizace, které zpravidla obsahuje generálního ředitele, sportovního ředitele a hlavního trenéra, a to provede přezkum hráčské investice předtím, než projde závěrečným schválením představenstvem. Nejlepší týmy zároveň chápou proměnlivou povahu fotbalového skautingu a používají tento proces i k rychlému posouzení hráčů, jejichž situace se během přestupového období mění.“

O kolik procent můžou datové analýzy zvýšit úspěšnost transferů?

SULLEY: „Úspěšné přestupy jsou založené na porozumění a zmírnění rizik. Stejně jako všechna rozhodnutí, i ta, která jsou podložena důvěryhodnými důkazy, často vedou k lepším výsledkům. Aplikovaná věda o datech je jen jedna technika, kterou lze použít k podpoře úspěšnosti transferů. Pro lepší předsta-

„V KOLIKAJAZYČNÉM MUŽSTVU SPORTOVCE HRÁL? I Z TOHO SE DÁ ODVODIT, JAK PRAVDĚPODOBNÉ JE, ABY ZAPADL DO VAŠEHO TÝMU.“

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Nikola Jokić, nejlepší hráč NBA, se nepohodl s Devinem Bookerem v nedávném utkání play off. Jak by dopadla datová analýza jeho charakteru?

vivost se zastavme u pojmů dostupnost a využití. Dostupnost je počet zápasů, které má hráč k dispozici. Využití je procento odehraných minut z porce, která byla k dispozici. Když se tyto dvě míry zkombinují, můžete začít hledat vzorce. Můžete třeba identifikovat zajímavé mladé hráče. Mají velkou dostupnost, ale nízkou využitelnost, protože naskakují do zápasů coby náhradníci. Pokud jim nabídnete více času na hřišti, může to být pro ně i pro vás atraktivní.“

Neubírají data na radosti ze sportu?

Netlumí kreativitu, nedělají ze sportovců unifikované roboty?

SULLEY: „Osobně doufám, že ne. Sport je vzrušující a jakékoli provedené změny by měly vzrušení usnadnit, nikoli odnést. Klíčem k úspěchu je myšlení ve smyslu vysokého výkonu a rozvoje zaměřeného na výchovu multidisciplinárního hráče. Pokud to uděláte dobře, z hráčů by se neměli stát roboti.“

Může být identifikován skrz data také charakter sportovců?

SULLEY: „Využití dat k vytváření psychologického profilu se již roky používá v mnoha odvětvích. V NBA a NFL je to běžné. Ale v globálním fotbalu je to méně časté kvůli tomu, že práva hráčů

vlastní ve většině případů spíše kluby než ligy. Řada klubů a organizací se pokouší přiblížit běžné praxi v USA pomocí vytvoření indexu, který měří kulturní způsobilost hráčů. Základní myšlenkou je podívat se na jejich kariéru a kulturní prostředí, kterému byli vystaveni. Třeba v kolikajazyčném mužstvu dotyčný hrál. Z toho se dá odvodit, jak pravděpodobné je, aby zapadl do vašeho týmu. Tento přístup má své výhody, ale stejně jako všechny metody by měl být v průběhu rozhodování kombinován s dalšími způsoby. Bylo by hříchem nevyužít pohledu skautů, kteří tráví čas s rodinou hráče, blízkými přáteli a kolegy, aby pochopili charakter hráčů.“

V minulosti se řada trenérů dívala na datovou analýzu skrz prsty. Změnilo se to v posledních letech?

WESLEY: „V ledním hokeji stále existuje spousta trenérů ‚staré školy‘, kteří věří nehmotným aspektům sportu, jako je houževnatost nebo sebevědomí v závěrech zápasů. Obecně však došlo k posunu. Je to způsobeno zvýšeným přístupem k datům, ale také tím, že se objevují mladší trenéři a vedoucí pracovníci, kteří byli vychováni už v éře technologií a pokročilých statistik první generace.“ □

UŽIJTE SI ROK SPORTU

FOTBALOVÉ EURO
11. 6. – 11. 7. 2021

S DENÍKEM **Sport**

Připrav se na všechny sportovní akce na [iSport.cz/RokSportu](https://isport.cz/RokSportu)

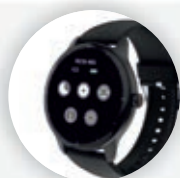
MÓDNÍ | FITNESS

chytré hodinky **DOOGEE CR1** a **DOOGEE CS1**

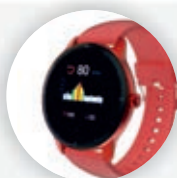
Výdrž baterie až **3 týdny** | **24/7** monitor tepové frekvence | Voděodolnost **IP68**

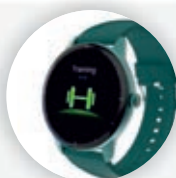
CENA OD
890 Kč

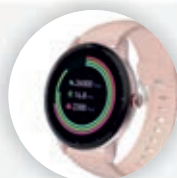
Barevný dotykový
displej

24h monitor
tepové frekvence

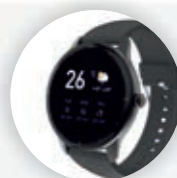
13 sportovních
režimů

Inteligentní sledování
aktivit

Až 21 denní
výdrž baterie

Upozornění
aplikací

